

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2013. május • XIX. évfolyam 3. szám

Pünkösöd, az Újjászületésnap

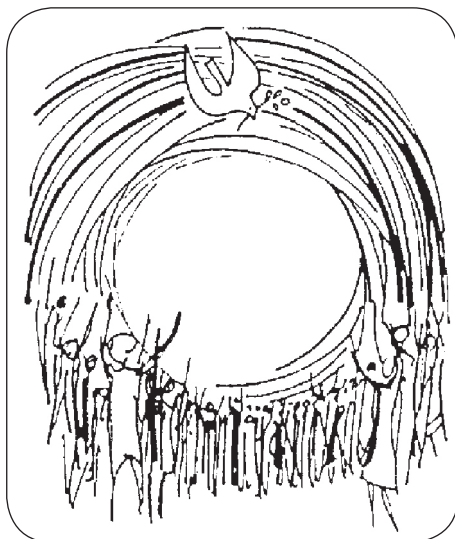
Új bizonyosság önmagunk felől

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek... egészen a föld végső határáig.” – Apesél 1: 8

Pünkösöd a Szentlélek kitöltésének ünnepe. Vagyis Isten beteljesítette ígéretét, elküldte Lelkét mindazok szívébe, akik Jézus Krisztust Megváltójuknak tartják, és megértették a kereszttitkát: „Krisztus értem szenvedett!” Egyik unokatestvérem, aki egy pár éve felnőttként konfirmált, ezt kérdezte tőlem e-mailben: „Azért, mert Krisztus a bűneimért halt meg, nekem egész életemben büntudatot kell éreznem?” Válaszomban utaltam rá, amikor az ember megérti, hogy Krisztus mit tett érte, akkor megtörténhet, hogy megrendül, belül összetörik, és bizony rosszul érzi magát. De ez nem azt jelenti, hogy egész életünkben így kell éreznünk! Ha bocsánatot kérünk Istentől, Krisztus érdeméért, akkor bocsánatot kapunk és ez felszabadít arra, hogy új életet kezdjünk.

Az új élet elkezdése, megélése is a Szentlélek munkája. Felszabadít, szabaddá tesz, hogy azok a változások, amikre te is vágysz belül a lelked mélyén, elinduljanak az életedben. A Szentlélek formál azzá, akivé Isten akarata szerint válnod kell!

A Szentlélek mindenkié, aki Istennel kezdett új életet Krisztus által! Olvasva a pünkösdi történe-

tet, hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a Szentlélek csak különleges embereknek adatik, akik nyelveken szóltak vagy csodákat tettek. Ugyanezek az emberek sok nehézséget éltek át a hétköznapokban, de mindegyikükre jellemző volt, hogy erők maradtak a nehézségek között. A Szentlélek ereje nemcsak különleges eseményekben jelenik meg: önkéntesként segítesz rászorulókon, adományt gyűjthetsz, részt vehetsz fogyatékkal élő gyermekek gyógylovasoltatásában stb.

Hitre vezet: „senki sem mondhatja, hogy Jézus Krisztus Úr, csak a Szentlélek által!” (1Kor 12: 3)

Istenismeretre vezet: „Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megviz-

gál, még Isten mélységeit is. Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke. Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.” (1Kor 2: 10–12)

Erőt ad: a Lélek győz benned! „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek.” (Apcsel 1: 8)

Meg akar ajándékozni: az apostolok azt kapták, amire éppen szükségük volt a szolgálat-hoz! „A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenki-ben, ugyanaz. A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele.” (1 Kor 12: 4kk)

Bátorít, hogy Isten gyermeke vagy: a külső megismerés után belső bizonyosságra akar vezet-ni! „Maga a Lélek tesz bizonyoságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk.

Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örökös-társai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.” (Róma 8: 16)

A Pünkösöd tehát a Szentlélek kitöltetésének ünnepe és az egyház születésnapja is egyben,

mivel az újonnan megtérőkből akkor alakult meg az első keresztyén gyülekezet (Apcsel 2)! A Szentlélek munkájának azonban van egy személyes jellege is, mégpedig az, hogy betölt és átformál téged Isten akara- ta szerint, hogy Krisztusnak élete legyen benned! Akarod mindezt, amit

Isten Lelke adhat neked? *”Én (Jézus Krisztus) is azt mondom nektek: kérjétek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek. Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; és aki zörget, annak megnyitattik.” (Lukács 10: 10–11)*

Berze János lelkész

Az első Pünkösöd utáni történetek közül talán a legérdekesebb, ami Samária városában történt Fülöp diakónus evangélizációja, majd Péter és János apostol imádsága nyomán. (Apcsel. 8,4–25) Fülöp bizonyágtételét hallva ébredés támad a városban, sorozatosan jutnak hitre emberek Jézus Krisztusban, s ennek jeleként meg is kereszteselkednek.

Ugyanakkor viszont az apostoli kör megbízásából megjelenik közöttük Péter és János Jeruzsálemből, imádkoznak értük, rájuk teszik a kezüket, s ekkor a Szentlélek ajándékában részesülnek. – Jogosan merül fel a kérdés: Ez vajon egy általánosítható gyakorlat, vagy valamilyen különleges eseménnyel van dolgunk? Ha általános, akkor vajon mi történt: a hitre jutottak ekkor kerültek kapcsolatba a Szentlélekkel, vagy itt egy speciális, új kapcsolat jött létre Isten és közöttük? S ha így van, akkor nem kellene-e nekünk is valami hasonlót átelnünk, hogy hívő életünk megelevenedjen és mennyei erővel teljen meg? Szükség volna valamiféle „második áldásra”, hogy Szentlélekkel teljes életet élhessünk?

Az általános, mindenkor és mindenütt használható gyakorlatot és tanítást az írott Kijelentés (a Biblia) egészének tanulmányozása során fedezzük fel, illetve értjük meg. (2.Tim. 3,16–17) Ezen a módon ismerjük meg, hogy az élő Istennek mi a terve velünk, milyen metódusokat javasol, illetve áld meg. Ettől eltérni nem csak értelmetlen és félrevezető, hanem veszélyes is lehet. (Máté 7,21–23)

A Szentírás egésze alapján látjuk,

KÜLÖNLEGES VAGY ÁLTALÁNOS?

hogy a hitre jutás, újonnan születés és megtérés mindig az Ige és a Szentlélek által történik. *„Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek.” (János 3,5–7) Az Efézus 5,26 az Igét nevezi a „víz fürdőjének”, s Péter apostol is az Ige szerepét hangsúlyozza a hitre jutás folyamatában: *„Romolhatatlan magból születtetek újjá, Isten élő és maradandó igéje által.” (1.Péter 1,23) (vö: Lukács 8,11; Róma 10,17)**

Az első Pünkösödkor a jeruzsálemi tömeg hallotta az Igét, munkálkodott a Szentlélek, s háromezren születtek újonnan egyetlen napon, aminek külső jele volt az ő felnőtt-keresztységük. (Apcsel. 2,5–41) Mindnyájan megkapták a Szentlélek ajándékát, aki által hathatós misszionáriusokká lettek a saját lakhelyeiken. Így született meg a keresztyén egyház!

Pál apostol később még egyértelműbbé teszi, hogy a megtérés Jézus Krisztushoz, az Ő hit általi befogadása az életünkbe az a Szentlélek Istennel való kapcsolat kiépülését, létrejöttét jelenti: *„Aki- ben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. Ha pedig Krisztus bennetek*

van... a Lélek életet ad az igazság által.” (Róma 8,9–10) (vö: János 1,12–13; 4,24)

Fülöp diakónus is a Lélek által hirdette az Igét Samáriában (Apcsel. 8,6–8), mire sokan hitre jutottak és megkeresztelkedtek Jézus Krisztus nevére, ami azt juttatja kifejezésre, hogy az Övé lett az életük. Később a gázai úton az etióp főember megtérésénél is ugyanezt a történetet látjuk (Apcsel 8,27–39), de sehol sem említi a szentíró, hogy Fülöp a Szentlélekért külön könyörgött volna, sőt, ez utóbbi esetben a kézrátételes apostoli áldás is elmaradt. Csak a diakónus volt jelen, mégis újonnan született ez a színes bőrű kincstárnok, s betelt a Szentlélek örömeivel. (39. v.) Ennek ékes bizonyítéka, hogy etióp egyháztörténe- szek szerint ő általa lett keresztyénné az ország!

Miért ment el akkor Péter és János Samáriába Fülöp evangélizációjáról hallva, s pontosan mi is történt ott általuk? Itt már speciális háttér-információk, illetve az Ige mélyebb összefüggéseinek feltárása segít a válasz megtalálásában.

Az apostoli kor hajnalán, amelyet különleges jelek és események kísérték (pl. az Egyház, illetve az újszövetségi Szentírás megszületése, vö: Efézus 2,14–20), a zsidóból lett keresztyének – maguk az apostolok is – egy rendkívül súlyos dilemmával szembesültek: Létezhet-e, hogy a Messiás nem csak Izraelnek hozott megtérést az életre? (Apcsel. 11,18) Elképzelhető-e, hogy a pogány népek fiai is üdvözüljenek?! Ez a gondolat Péter számára is a nonszensz

kategóriába tartozott! Mélyen bennük élt ugyanis az a rabbinikus törvényértelmezés (vö: 2.Mózes 34,15–16), amely alapján a „gójokat”, a nem zsidó népeket teljességgel kerülniük kellett, s elképzelhető sem volt az ő üdvösségük! (Ezek ellen a hamis Ószövetség-magyarázatok ellen harcol az Úr Jézus pl. a Márk 7,1–13 verseiben.) Pétert az Úrnak egészen különleges módon kellett meggyőznie arról, hogy igenis, a pogány Kornéliusz százados házába be kell mennie és hirdetnie kell az üdvösség Igéit valamennyi ott élőknek. Háromszori látomás, három férfi hívása, a Lélek belső bizonyágtétele, végül pedig egy különleges jel, a jól megtapasztalható, fizikailag is hallható kegyelmi ajándék, a (nem tanult) nyelveken szóló imádság győzi meg nagy nehezen az apostolt Isten új tervéről a pogányokkal kapcsolatban. (ApCsel. 11,1–18)

Fülöp szolgálatának idején tehát külön bizonyíték, egy meggyőző speciális jel kellett ahhoz, hogy a zsidókeresztyének, illetve az apostolok bizonyosak lehessenek: azok a pogányok, akik hittel befogadták az Úr Jézust az életükbe, valóban kapcsolatba kerültek-e a Szentlélek Istennel, s vajon elfogadta-e őket a gyermekeinek? Ennek volt perdöntő jele a nyelveken-szólás, amely lelki ajándékot az apostolok imádsága után meg is kaptak a samáriabeliek. Hogy ez az ajándék (karizma) külön jel volt a hitetlenkedő zsidókeresztyének számára, arról Pál is ír: „*A nyelveken való szólás jel, de nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek.*” (1.Kor. 14,22) (vö: ApCsel. 10,44–47; 15,7–9) Az egyház későbbi történetében azt látjuk, hogy fokozatosan eltűnik ez a jelszerű karizma, hiszen az eredeti funkciójára már nem volt szükség: egy idő után már senkit sem kellett meggyőzni arról, hogy nem csak zsidókból, hanem pogányokból is lehetnek keresztyének. Ha mégis találkozunk vele, ahogy ezt a XX. század elejétől ta-

pasztaljuk, akkor érdemes alaposan megvizsgálni: vajon úgy működik-e, vajon ugyanarról van-e szó, mint amiről Pál apostol tanít az 1. Korinthus 12–14 fejezeteiben? (vö: 2.Kor. 11,4)

Azt látjuk tehát a teljes Újszövetség fényében, hogy minden újonnan született, azaz Jézus Krisztusban élő hitre jutott keresztyén részül a Szentlélek keresztségében. Ez a Lélek-keresztség a Krisztus-testbe (az Egyházba) való betagozódás szakkifejezése a Bibliában: „*Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.*” (1.Kor. 12,13) Az pedig, hogy a Lélekkel mennyire élünk beteljesedett életet, az engedelmisségünktől függ! (ApCsel. 5,32) Nem szükséges hozzá külön kézzrátétel, sem egyéb szertartás, csupán ugyanaz, mint az első keresztyén időkben: feltétlen odaszánás és engedelmisség az Úr Jézus Krisztusnak! Az apostolok, az első diakónusok és gyülekezeti tagok mind ezt tették, s így lett a szolgálatuk és az életük teljes a Szentlélekkel. (ApCsel. 4,8; 4,31; 6,5; 7,55; 11,24 stb.)

Végül jó azt tudnunk, hogy Isten Igéje pontosan hogyan fogalmaz: a „Szentlélek teljessége” vagy „venni a Szentlélek teljességét” kifejezések a Bibliában nem fordulnak elő. A János 3,34 szerint Isten „nem mértékkel mérve”, nem mércézgetve adja az Ő Lelkét. A Biblia a Szentlélekkel való beteljesedésről, betöltekezéséről tanít, ami tehát nem azt jelenti, hogy egyik hívó ember többet, a másik kevesebbet kap Isten Lelkéből, hanem fordítva: a Szentlélek birtokol többet vagy kevesebbet a keresztyének életéből: tölti be többé vagy kevésbé őket engedel-

mességük mértéke szerint. (János 9,31 Lukács 11,13 ApCsel. 5,32) A Szentlélek teljességét egyedül Jézus Krisztus birtokolta. (Kol. 1,19; 2,9) Még akit a Szentlélek egészen betölthet is, az sem kapja meg a Lélek összes ajándékait. (1.Kor. 12,11) Ez is azt jelzi számunkra, hogy az ember nem veheti a Szentlélek teljességét – viszont Ő annyira tölti be az életünket, amennyire helyet engedünk neki! Ez egy életre szóló folyamat, egy élő kapcsolat, és nem csupán egy pillanat döntése, amely által egész életünkre biztosíthatnánk a Szentlélekkel való betöltekezést.

A megtérés olyan, mint amikor egy győztes hadvezérnek átadják a várkapu kulcsát, s kegyelmet kér a vár addigi parancsnoka. (Másé lesz a vár, „átkeresztelik” a hadifoglyokkal együtt az új tulajdonos nevére.) De ekkor még a vár rejtett kazamatái, titkos szobái és kamrái fölött csak jelképesen úr a győztes. A Szentlélekkel való betöltekezés azt jelenti, hogy a rejtett helyek kulcsait is sorra átadom a Győztesnek! – Úgy legyen, ámen!

Somogyi László

Pünkösöd után

Pünkösöd előtt – sóvárgás titkos mélye.
 Pünkösöd előtt – ígéreték zenéje.
 Pünkösöd előtt – esedezés, esengés.
 Pünkösöd előtt – halk hajnali derengés.
 Pünkösöd előtt – szent vágyak mozdulása.
 Pünkösöd előtt – koldusszív tárulása.
 Csendesesen várni – várni, hinni, kérni!
 Aztán – boldog pünkösöd utánba érni!
 S pünkösöd után – szent égi erőt-vetten,
 pünkösöd után – Lélekkel telítetten,
 pünkösöd után – bátor tanúvá lenni,
 pünkösöd után – szolgálni, égni, tenni,
 pünkösöd után – régít kárnak ítélni,
 Krisztusnak élni és másoknak élni,
 minden mennyei kincset elfogadni,
 és pünkösöd után – adni, adni, adni!

Túrmezei Erzsébet

BESZÁMOLÓ

A TALENTUM TANULMÁNYI VERSENYRŐL

Iskolánk immár harmadik alkalommal rendezte meg a tavaszi szünet első napján a Talentum tanulmányi versenyt. Az előző években a székesfehérvári általános iskolák tanulóit hívtuk meg, hogy összemérjük tudásunkat velük. Idén pedig a dunántúli református iskolák legjobbjait invitáltuk városunkba. A verseny célja az volt, hogy találkozási lehetőséget biztosítsunk az egyházi iskolák pedagógusainak, tanulóinak, hogy megismerjük egymás örömeit, nehézségeit, és mindenki megcsillanthassa legjobb tudását. A versenyben 8 iskola tanuló mérettették meg magukat különböző korcsoportokban és különböző kategóriákban: helyesírás, anyanyelv, versmondás és természetismeret. A víz világnapjának közelsége miatt központi témánk az Isten által teremtett világ, és benne a víz szerepe, fontossága volt. Mikor meghirdettük ezt a versenyt, nem is gondoltuk, hogy nemcsak témája, hanem az időjárás főszereplője is a víz lesz, mégpedig az egyik csapadékfajta, a hó. Azon a héten ugyanis olyan bőségesen hullott, hogy a távolabbról érkezők utazása is veszélybe került. Sajnos a kaposvári csapatok nem is merték felvállalni az utazást. Akik viszont eljöttek, azokkal egy tartalmas délelőttöt tölthettünk együtt. Szép fuvolaszó után a napot Igével és imádsággal kezdtük. A Bibliából a vizek teremtését olvasták fel a gyerekek, majd Somogyi nagytiszteleltű úr magyarázatát hallgattuk meg.

Harmadikos és negyedikes tanulóink gyönyörűen csengő énekara a Most ujjongjon a szívünk és a Légy fürge élő hal kezdetű énekekkel örvendeztették meg a hallgatóságot. Ezután kezdődhetett az izgalommal várt verseny, mely alatt a kísérő tanároknak bemutattuk az iskolánkat. A versenyzés végén vendégül láttuk a gyerekeket és a kollégákat. Amíg a zsűri tagjai tanácskoztak, és javították a feladatlapokat, a megfáradt versenyzők természetfilmet néztek, énekeket tanultak és húsvéti díszeket hajtogattak. Büszkén mutattuk be szép felújított templomunkat a távolról érkezőknek, majd együtt elénekeltük a 165. dicséretet: Itt van Isten köztünk, jertek őt imádni. Az eredményhirdetésben értékeltük a gyerekek tudását, megköszöntük a pedagógusok felkészítő munkáját. A legjobbakat Talentum kupával és oklevéllel jutalmaztuk. Azért, hogy mindenki jókedvűen induljon haza Fehérvárról, egy néptánc bemutatóval búcsúztunk el vendégeinktől. Hálát adunk Urunknak azért, hogy megáldotta ezt az alkalmat is. Megérezhettük, hogy Istennek más iskolákban is vannak gyermekei, és mindannyiunkat egyformán szeret, de más-más talentumokkal áldott meg, melyekért naponta hálát adunk neki.

A verseny helyezettjei:

Helyesírás, 3. osztály

1. Hellinger Máté
(Talentum Ref. Ált. Iskola)

2. Lengyel Virág
(Tinódi Ref. Ált. Iskola, Enying)
3. Varga Vilmos
(Reményik S. Ref. Ált. Iskola, Lovasberény)

Anyanyelvi csapatverseny, 6. osztály

1. Balatonfüredi Ref. Ált. Iskola
2. Reményik S. Ref. Ált. Iskola
Vértessacsai Tagintézménye
3. Tinódi Ref. Ált. Iskola, Enying

Természetismeret csapatverseny, 4. osztály

1. Talentum Ref. Ált. Iskola
(Cservék Bianka, Csetényi Zsolt, Csókás Flóra)
2. Talentum Ref. Ált. Iskola
(Hellinger Áron, Rezsnyák Dániel, Szanyó Barnabás)

Természetismeret csapatverseny, 7. osztály

1. Csajági Ref. Ált. Iskola
2. Talentum Ref. Ált. Iskola
(Molnár Bence, Szanyó Benedek, Török Balázs)
3. Reményik S. Ref. Ált. Iskola, Lovasberény

Versmondás, alsó tagozat

1. Kovács Dzszenifer
2. Molnár Bianka
3. Mayer Katalin

Versmondás, felső tagozat

1. Csókás Réka
2. Tóth Csilla
3. Vízváry Csenge

Szanyó Gáborné

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást	- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- biblia témájú könyveket	- evangéliumi naptárakat
- hitépítő kiadványokat	- kazettákat és CD-t
- traktátusokat	vásárolhat minden kedves érdeklődő

JÓTÉKONYSÁGI EST AZ OLAJFA REFORMÁTUS ÓVODA ÉS A TALENTUM REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLA JAVÁRA

2013. április 26-án jótékonyági estet tartottunk intézményeink javára a Budai úti templomban. Az est meghívott vendége volt *Mészáros János Elek* énekművész, a felcsúti református gyülekezet presbiter. Előadásában hallhattuk azokat a műveket, amiket az RTL tehetségkutató műsorában énekelt: a művész himnuszt, a János vitéz egyik betétdalát, egy népdalt: a Csitári hegyek alatt és a Bánk bán híres áriáját: Hazám, hazám. A dalok között őszintén beszélt hitéről, a művészethez való viszonyáról, hazaszeretetéről. Műsorának végén egy amerikai dallamra írt gyönyörű imával ajándékozta meg a lelkes hallgatóságot.

Az est során fellépett még *Tugyi István* és *Heinold László*, akik Bach- és Händel-műveket játszottak orgonán és altfurulyán.

Üde színfoltja volt az estnek iskolánk pedagógusának, *Szebik Ágnesnek* és családjának kis kamarakórusa, akik korál művek mellett a Gryllus testvérek Mily gyönyörűség,

im lásd, amikor az atyfiak együtt muzsikálnak c. zsolnárfeldolgozását énekelték.

Iskolánk tanulója, *Csókás Réka* Reviczky Gyula Mi Atyánk c. versét mondta el, volt tanítványunk, *Szabó Lilla* pedig furulyán játszott.

Az est bevételét az óvoda és az iskola udvarának felújítására szeretnénk fordítani.

Köszönjük a fellépőknek, hogy szereplésükkel, a gyülekezet tagjainak, szülőknél, pártolóknál pedig, hogy adakozásukkal hozzájárultak az est sikeréhez, közös céljaink megvalósításához.

Szanyó Gáborné igazgató
Fotó: Nagy Zoltán Péter

KONFIRMANDUSOK HÉTVÉGÉJE

A konfirmációs hétvégén Kecskemétre, a Vackorvár nevezetű Erdei Iskolába mentünk. A tökéletes szálláshely, a gyönyörű park, a közelben lévő tanösvény, amely a Nyír erdőbe vezetett, meglepett mindannyiunkat. A tölgyfákkal és mogyoróbokrokkal ölelt hely békeességgel töltött el bennünket.

Amikor odaértünk, olyan volt, mintha kiléptünk volna a tisztaság és frissesség erdejébe, szinte érezni lehetett az Isten teremtő munkájának gyönyörűségét. Olyan sok dolog zakatolt a fejemben, de ezen a hétvégén letisztult az egész ott, az erdő közepén.

Számomra nagy változást hozott, mikor bizonyágtételeket hallgatunk és az esti filmek tanulságairól elméltünk.

Sok volt a beszélgetés, a játé-

kos feladat, a séta az erdőben, az igehallgatás, a közös imádság, a reggeli csendesség, a dicsőítés. A játékok közül szerintem nem csak engem, hanem mindenki mást is lenyűgözött az éjszakai vetélkedő

vagy inkább bátorságpróba, amitől különösen féltem. Egyrészt, mert félek a sötétben az erdőben, sőt világosban, városban is nehezen találok el, nemhogy egy ismeretlen helyen,

sötétben. Isten gondoskodott rólam, mert csoportban voltunk és volt, aki tudta, merre kell menni. Délelőttönként az énekek olyan fenségesen szóltak az Istenhez; közösen énekeltünk. Tündi néni vezette az énekeket és kísérte gitárral. Volt kedvenc énekünk, lehetett választani is. Mindenki élvezte a közös énekléseket igehallgatás előtt és után.

János bácsi minden nap hirdette az igét, ezáltal összekovácsolódtunk. Vasárnap pedig mi tartottuk az istentiszteletet. Mindenki egyetértett abban, hogy az ifjúság jobban érti a fiatalok szájából az igét. Vasárnap a „morzsaszedegetésen” a konfirmandusok meghívást kaptak az ifisektől a Biztos Szikla Klub alkalmaira.

Nagy Leticia

KONFIRMÁCIÓ 2013. MÁJUS 12.

Nagy örömmel és Isten iránti hálával a szívünkben tudatjuk, hogy **22 fiatal konfirmál gyülekezetünkben!** Idén a Budai úti református templomban tesznek konfirmációi fogadalmat. **9-en gyülekezeti hit-tan keretében, 13-an pedig a Talentum Református Általános Iskolában készültek fel a vizsgára. Felkésztető lelkészük Berze János volt. A konfirmandusok közül többen gyülekezeti tagjaink gyermekei.**

NÉV	ISKOLA	KERESZTELŐ	SZÜLŐK
Csetényi Orsolya	Talentum Református	Székesfehérvár	Dr. Csetényi Zsolt – Dr. P. Nagy Orsolya
Döme Dorina	Talentum Református	Székesfehérvár	Döme Krisztián – Döméné Bögi Katalin
Gimesi Loretta Tatjana	Talentum Református	Székesfehérvár	Gimesi Elemér – Glogovátz Laura
Hordó András	Talentum Református	Székesfehérvár	Hordó József János – Baráth Andrea
Kiss Fruzsina	Németh László	Kisláng	Kiss Péter – Kiss Nerehák Mónika
Koch Barbara	Talentum Református	Konfirmációkor	Koch Róbert – Juhász Zsuzsanna
Máté Melani Franciska	Talentum Református	Székesfehérvár	Máté László – Máténé Vadász Mónika
Molnár Péter	Talentum Református	Székesfehérvár	Molnár József – Kiss Viktória
Móricz András	Talentum Református	Tiszalúc	Móricz József – Szabó Zsuzsanna
Móricz Judit Evelin	Talentum Református	Konfirmációkor	Móricz Attila – Szirkovics Judit
Nagy Letícia	Ciszterci Gimnázium	Székesfehérvár	Nagy Miklós – Nagy Miklósné Csallán Edit
Pintér Bence	Vörösmarty Mihály	Székesfehérvár	Pintér Gyula – Pintérné Teker Judit
Podráczky Anna	Hunyadi Mátyás Közép.	Székesfehérvár	Podráczky Bertalan – Takács Kornélia
Simon Richárd Zsolt	Vörösmarty Mihály	Székesfehérvár	Simon Zsolt – Ambrus Tímea
Siró József	Zentai Úti	Székesfehérvár	Siró József – Siróné Nagy Ágnes Julianna
Somogyi Kálmán	Talentum Református	Székesfehérvár	Somogyi Kálmán – Somogyiné Borbás Zita
Sós Róbert János	Talentum Református	Székesfehérvár	Sós Róbert – Babai Mónika
Szakács Réka Fanni	Vasvári Pál Gimnázium	Székesfehérvár	Szakáts Ákos – Amrein Andrea
Szanyó Boglárka Lili	Talentum Református	Poroszló	Szanyó Gábor – Szanyó Gáborné
Tóth Adrienn	Talentum Református	Lepsény	Tóth László – Kurai Katalin
Török Éva	Kossuth Lajos	Börgöndpuszta	Török László János – Tóth Marianna
Török Rebeka	Kossuth Lajos	Székesfehérvár	Török Tibor – Török Zsuzsa

Prédikátor könyve 3,2: „Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, ami ültettetett.”

Ez az Ige számomra azt jelenti, hogy semmi sem történik véletlenül. Az én életemből egy kedves bizonyosság a születésem története. A szüleim a kisfiuk, Tomi mellé szerettek volna még egy kislányt. De sem a szüleim, sem az orvosok nem tudták, hogy anyukánk két kisbabát vár, vagyis ikreket. Állítólag takartuk egymást az ultrahangon, és a két szívhangot sem vették észre. És a lényeg az, hogy a szülőágyon derült ki, hogy jön még egy kisbaba, ez voltam én. Sem a

FELNŐTTKÉNT KONFIRMÁLTAM

szüleim, sem az orvosok nem tudták, hogy én leszek, hogy én jövök, de VALAKI tudta, tudta és akarta is, hogy én is legyek! Nem is akárki, hanem a Mindenható Mennyei Apukám!! És ez akkora bizonyosság a számomra, hogy ennél több nem is kell! Jó tudni, hogy a mi mennyei Atyánk akaratára nélkül egy hajszál sem eshetik le a fejünkről, és hogy terve van mindnyájunk életével!

Én katolikus családban nevelkedtem, de a szüleim nem gyakorolták a

hitüket, és ezáltal mi, gyerekek sem, nem olvastunk Bibliát és gyülekezetbe sem jártunk. Úgyhogy én fiatal felnőttként kezdtem el érdeklődni az Ige után. 2000-től 2003-ig nagyon sok esemény történt az életemben, ami nagyon megviselt engem. Egyik csapás a másik után. 2000-ben meghalt a nagypapám, 2001-ben a nagymamám, és 2002-ben érettségiztem, ami elég nagy kihívást jelentett a számomra, mivel nem voltam jó tanuló. 2003-ban pedig elváltak a szüleim 27 évi házasság után, ami az életem legnagyobb csalódása, legnagyobb töre-se volt. Ekkor a sok trauma hatására alakult ki a betegségem, a mániás depresszió. Valaki dohányzik, valaki

az alkohol vagy a drog rabja lesz, én pedig az evésbe menekültem. Ha jó kedvem volt, azért – ez volt a ritkább –, ha rossz kedvem volt, azért, de folyamatosan csak ettem, és egyre több és több kilót szedtem fel. A szerelem sem talált rám, a munkahelyeimen sem tudtam helyt állni a betegségem miatt. Az érettségi utáni 8 év alatt többször voltam munkanélküli, mint munkaviszonyban. Nem volt biztos pont az életemben sem a szerelem, sem a munka. Egyedül anyukám és a testvéreim voltak mellettem mind anyagilag, mind érzelmileg. Amíg a barátaim, osztálytársaim, kortársaim elvégeztek egy főiskolát vagy egyetemet, és utána családot alapítottak, elkezdtek dolgozni, munkába álltak, lakásvásárlásba fogtak, addig nekem csak arra futotta az erőmből, hogy hónapról hónapra megéljünk.

És amikor a 11. munkahelyem is megszűnt, nem a 4. vagy az 5., hanem a 11., akkor éreztem azt, hogy végleg betelt a pohár, és hogy nem bírok és nem is akarok tovább harcolni és küzdeni!! És pont ebben az időszakban kezdte el keresni Istent a bátyám, mivel őneki is mélyponton volt az élete. Munkanélküli lett, és egy több éves párkapcsolatának lett vége. Egy biatorbágyi csendes héten megtért, Istent választotta. És ezután ő kezdett el Jézusról beszélni nekem... arról, hogy Jézus értem is szenvedett a Golgotai kereszten; arról, hogy az Ő sebei árán én is meggyógyulhatok, és nem kell az értelmetlen öngyilkosságba rohannom. És arról, hogy Isten úgy szeret, ahogy vagyok! Azt mondja: gyere, ahogy vagy! És ez számomra nagyon fontos dolog, mert én mindig meg szerettem volna változni. Nem szerettem saját magamat úgy, ahogy vagyok; éppen ezért nem volt túl sok esély arra, hogy más szeressen engem, hogy rám találjon a szerelem. És az, hogy Isten úgy szeret, ahogy vagyok, tehát nem kell, hogy megváltozzak ahhoz, hogy szeressen, az számomra akkora boldogságot és örömet jelen-

tett, hogy azt elmondani nem tudom, szavakkal nem tudom kifejezni!!! És miközben beszélt nekem a Bibliáról a bátyám, és beszélgettünk, belelapozgattam és olvasgattam a Bibliát, és csodálattal vettem észre, hogy Isten szólt hozzám az egyik zsoltáron keresztül, ami a következőképpen hangzik: **Zsolt 50,15: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítalak, és te dicsőítesz engem”**. És akkor megkérdezte a bátyám, hogy szeretnék-e imádkozni vele, behívom-e az életembe Jézust. És én azt válaszoltam, hogy igen. Nem tudtam még akkor pontosan, hogy ez mit jelent, se a megtérést, se az imát. Csak úgy éreztem, hogy valami hiányzott az életemből. Nem találtam a helyem az életben Isten nélkül. És akkor, amikor imádkoztunk, úgy éreztem, hogy békességre találtam. Aztán amikor elkezdtünk gyülekezetbe járni, akkor a Dávid Sátora Gyülekezettel és pásztorával is elmondtam egy imát azért, hogy életem Ura legyen Jézus. És azon az istentiszteleten a téma a Reménység Istene volt. Ami nem volt véletlen, mert semmi sem történik véletlenül az életben. Ez az Ige vésődött a szívembe azon az istentiszteleten: **Róma 15,13: „A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által”**.

Idén áprilisban 3 éve, hogy a Nefelejcs Pékségnél dolgozom. Ez nagy szó számomra, mert a leghosszabb munkaviszonyom 11 hónap volt. Ezt az állásomat is Istennek köszönhetem, mint mindent az életben; mert 2009-ben százalékoltak le engem, és 2010-ben hoztak egy olyan rendeletet a megváltozott munkaképességű munkavállalók javára, aminek köszönhetem, hogy el tudtam helyezkedni. Minden nap hálát adok a munkahelyemért, a megtartott életemért, a családomért, a barátaimért, a gyülekezetért,

az otthonunkért, és mindenért az életben. Mert nincs semmink, amit nem ajándékba kaptunk volna! A lényeg az, hogy olyan mélységekből – depresszió, öngyilkosság – olyan magaslatokig eljuttatott engem Isten, hogy ilyenekről álmodni sem mertem volna... Minden nap sírtam, sokat sírtam és meg akartam halni, az öngyilkosság gondolata foglalkoztatott, és ehhez képest mára egy életvidám, mosolygós lánnyá váltam, aki reménységgel tekint a jövőbe. Aki ezután már nem saját magában, hanem csakis Istenben szeretne bízni, mert Ő örök reményt ígér. És azt is ígéri, hogy velünk van minden napon a világ végezetéig. A hétköznapi nehézségeiben is, örömeinkben és bánatunkban mindig. És aki mindvégig kitart, az megkapja az élet koronáját. Isten lett számomra a mindenem, szabadítóm, gyógyítóm, vigasztalóm, teremtményem és a legjobb barátom. Itt idéznék az egyik kedvenc dicsőítő énekemből, ami nagyon szépen megfogalmazza, hogy mit jelent számomra Isten.

Pintér Béla – Te vagy a mindenem

*„Te vagy a tűz, hosszú téli éjszakán,
Te vagy a napfény, ha őszre jár,
Viharos tengeren a sziget,
Sivatagban a zöld liget,
Te vagy nekem, Te vagy a mindenem...”*

A jövőre nézve a reménységemet pedig a következő Igékben találtam meg:

Róma 8,31: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?”

Biztos vagyok ugyanis benne, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.

Máté 24,35–36: „Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el. Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki nem tudja: sem az ég angyalai, sem

a Fiú, hanem csak az Atya egyedül.”

2 Péter 3,13: „Új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakik.”

És én tudom, hogy az, hogy elmondtam egy megtérő imát, behívtam az életembe Jézust; illetve az, hogy konfirmáltam, nem azt jelenti, hogy akkor most már mindent megtettem, hátradőlhetek, megnyugodhatok. Mert ugyan nem cselekedetek miatt üdvözülünk, hogy senki ne tudjon dicsekedni, mégsem mindegy, hogy az ember mit cselekszik. Sőt éppen ellenkezőleg. Amikor valami véget ér, akkor valami új kezdődik el. Véget ért az az időszak az életemben, amikor Isten nélkül éltem; és elkezdődött az az időszak, amikor Ővele kezdek újat. És ez nagyon hosszú út. Napról napra egyre jobban megismerni Isten Igéjét, Isten szavát tanulmányozni. És ami még ennél is fontosabb, hogy ne csak hallgatói, hanem cselekvői is legyünk az Igének. Ez nem egyszerű, nap mint nap tanulni kell.

Isten nem azt ígérte nekünk, hogy ha Őhöz térünk, akkor gazdagok leszünk, egészségesek, meggyógyulunk betegségeinkből, és nem lesznek problémáink, nem; hanem azt, hogy Ő velünk lesz minden napon a világ végezetéig. Azt, hogy velünk együtt örül az örömnünkben, és azt, hogy a nyomorúság idején a vállán hordoz bennünket.

Sokszor hívogattak engem a testvérek mindenféle alkalmakra az elmúlt években, de nem volt bátorságom ahhoz, hogy menjek. Nehezen nyílok meg emberek előtt. Időre volt szükségem ahhoz, hogy mind a magánéletemről, mind a hitemről beszélni tudjak másoknak. De ez a konfirmáció megerősített engem abban, hogy én is a gyülekezet tagja vagyok, most már hivatalosan is. Nagyon jó dolog tartozni valahová. Sokan odajöttek hozzám gratulálni, beszélgetni, aminek nagyon örültem. Olyanok is, akiket már ismertem, és olyanok is,

akiket még nem. És ismételten hívogattak alkalmakra engem. És most, a konfirmáció után úgy érzem, hogy már tudok és szeretnék is ezután nyitottabb lenni, és merek beszélgetni a testvérekkel az életemről, a hitemről.

Van egy Igés táblám a szobám falán, ami tele van nagyon sok Igés képeslappal, kártyával. És az egyikén ez áll: „Ne foglalkozzál sokat nehézségeiddel, foglalkozzál sokat dicsőséges Megváltóddal!” És ez nagyon nagy erőt, bátorítást ad nekem a hétköznapi nehézségeim leküzdéséhez! És nem csak ez az egy gondolat természetesen, hanem az összes Ige, vers, történet, bizonyosság, amit kivettem. Csak ez az egy nagyon megérintett, mert valóban nem mindegy, hogy milyen szemszögből nézzük az életet, az, hogy hogyan állunk hozzá! Mert amíg nem Istennel jártam az utamat, addig én is a nehézségeimmel foglalkoztam! Sőt még megtérésem után is lehet, hogy többet foglalkoztam a nehézségeimmel, mint Istennel! De változok, hála Istennek, nem csak ebben, hanem sok minden másban is! És a változásért, és mindenért egyedül Istené a dicsőség! Nem az enyém!

Jézus keresztyét pedig a 2010-es sátoraljaúj helyi táborban értettem meg, amikor a tiszteletes úr levétette a gyülekezetnek a vasutas emberről szóló kis rövid videót. Amikor ugye az apának választania kellett, hogy a saját fiát üti el, öli meg, és az utasokat hagyja életben; vagy pedig a fiát hagyja életben, és ő az utasokkal a szakadékba zuhan. Ekkor értettem meg végleg nem csak az értelmekkel, hanem a szívemmel, hogy mekkora áldozatot hozott értünk a mi Mennyei Atyánk. Nekem még nincs gyermekem, de ha arra gondolok, hogy szüleimet vagy testvéreimet kellene ott látnom a kereszten... hát belegondolni is szörnyű, nemhogy valósággá is váljon.

A kolléganőim a munkahelyemen pletykáltak rólam, és annyit hallottam vissza belőle, hogy a Tündi azért olyan

jókedvű, vidám és mosolygós mindig, mert neki nincs férje, nincsenek gyerekei, még nincs családja. És szerintük az, hogy nincs családom, azt jelenti, hogy nincsenek nehézségek, problémák, próbák az életemben! Pedig ez nem így van! Rosszul gondolják! Az tény, hogy nincs családom még, de az nem azt jelenti, hogy nincsenek nehézségeim, problémáim, próbáim az életemben, dehogynem! Csak én nem a nehézségeimmel foglalkozok sokat, hanem az én dicsőséges Megváltómmal!! És ezért vagyok jókedvű, vidám, és mosolygós, és nem azért, mert számomra minden olyan könnyű és egyszerű az életben!

A kéz és láb nélküli ember, Nick Vujicic is sok erőt és bátorítást adott nekem ahhoz, hogy elfogadjam magamat, a kövérségemet! Hiszen ő neki nincsenek kezei és lábai, akkor ehhez képest mit számít az, hogy én kövér vagyok, nagyon eltörpül az ő problémája mellett az enyém! Ennek ellenére én Isten segítségével, rengeteg imával küzdök a kilóim leszámolásával. Nagyon sokat fogytam tavaly november óta, és még sokat szeretnék is!

És ezért is, ahogy mindenért, egyedül Istené a dicsőség!

És ha Isten úgy akarja, akkor talállok magamnak társat! Ha pedig mégis úgy alakul az életem, hogy egyedül maradok, én akkor is boldog vagyok! Boldog attól, hogy Istennel kapcsolatba kerültem! És ha lesz vőlegényem és férjem, ha nem; és ha meggyógyulok a mániás depressziómból, ha nem, én akkor is dicsőítem az Urat! Nem csak akkor, amikor jól mennek a dolgok, hanem a nyomorúság idején is, ahogy több bibliai szereplőtől is láthattuk ezt példaként!

Számomra minden újabb nap AJÁNDÉK azóta, hogy megtértem! Minden áldott nap ÜNNEPNAP!

Számomra minden nap húsvét, minden nap karácsony, amióta rátalálhattam Istenre!

Tóth Tünde

KÖSZÖNTŐ EGY KERÉK ÉVFORDULÓ (60. SZÜLETÉSNAPO) ÉS ANYÁK NAPJA ALKALMÁBÓL

2013. április 27. életem legfontosabb napja volt. Bizonyosságot tettem Istenről, az én Mennyei Apukámról, és a Vele való kapcsolatokról, a hitemről a tiszteletes úr, presbiterek és gyülekezeti tagok előtt. Úgy hozta az élet, hogy ezen a napon még egy jeles alkalmat ünnepelhettünk, én és kis családom. Édesanyánk éppen a konfirmációs vizsgám napján töltötte be 60. életévét.

Őt szeretném köszönteni – e kerék évforduló, illetve Anyák napja alkalmából is.

Először Istennek szeretnék hálát adni az ő életéért. Azért, hogy megteremtette; azért, hogy őt is szereti; azért, hogy őhelyette és őmiatta is szenvedett a Golgotai kereszten. És azért is, hogy őneki is olyan szülőket adott ajándékba, akik erejükön felül mindig, minden helyzetben mellette álltak; és azért, hogy aztán felnövekedve ő is olyan édesanyává válhatott, aki a legcsodálatosabb, legnagyobbanyja. Remélem, hogy egyszer, nem is olyan sokára én is ilyen csodálatos édesanyává válhatok majd. Aki, mint ő, a gyermekeiért élt-halt, aki tűzön-vízen át megtett mindent, hogy minket, gyermekeiket – hármunkat, bátyámat és ikerleányait – becsületben, tiszteletben felneveljen; testi és lelki épségünkről is

gondoskodott erején felül, és hogy velünk volt mindig, bármikor, bármiben számíthattunk órá. Mi voltunk minden gondolata éjjel és nappal; és kitartott mellettünk, nem adta fel akkor sem, amikor nehéz helyzeteket hozott az élet; amikor nem volt olyan könnyű szeretni, amikor nem voltam, voltunk annyira szerethető; akkor, amikor meg kellett küzdeni a szeretetért!

Én sajnos nehezen kezelhető gyerek voltam; amikor jött a kamaszkor, még nehezebb volt velem, mert lázadó voltam, lázadtam minden ellen. Sok probléma volt velem, például sokat lógtam a középiskolából, amivel nagyon sok álmatlan éjszakát okoztam öneki. És hát a fiatal felnőtt korom, a 20-as éveim is eléggé eseménydúsak voltak; és sajnos nem a jó élményektől, hanem a traumáktól. De ő mindig mellettem volt. Akkor is, amikor elkezdődött a betegségem, a mániás depresszió; és egy egész nyarat, 3 hónapot a pszichiátrián töltöttem. Ő éppen a kórház felé dolgozott, az Arév Építőipari Kft-nél; és munka előtt és után is jött hozzám látogatni, egy nap kétszer. Úgy volt nyugodt, ha tudta, hogy mi van velem, ha beszélt az orvosokkal az állapotomról. Annyi nyugtatót, Xanaxot kaptam az elején, hogy éjjel-nappal

aludtam; csak annyit voltam ébren, hogy ettem, és elmentem a mosdóba. Nagyon megviselt a szüleim válása, hogy szétszakadt a családuka. És akkor is mellettem volt, amikor egyik munkahely után jött a másik, mert a betegségem miatt nem tudtam helyt állni. És akkor is mindig mellettem volt, amikor fogyókúráztam, sokszor kisebb-nagyobb sikerrel. És akkor is, amikor sírtam, hogy miért van az, hogy körülöttem mindenki szerelmes, és én miért nem lehetek az. És akkor is mindig mellettem volt, amíg kicsik voltunk; és ahogy egyre nőttünk, akkor is mindig számíthattunk rá. És nagyon igaz az a mondás, hogy kis gyerek – kis gond, nagy gyerek – nagy gond. Ahogy nőttünk, egyre nagyobb, egyre komolyabb problémák, helyzetek jöttek az életben! De ő nem futamodott meg soha, hanem küzdött és harcolt értünk!

Ő a legnagyobb ajándék nekünk Istentől, az mi Mennyei Apukánktól! Isten nem lehet ott mindenütt, ezért megteremtette az édesanyákat! És valóban, az én Teremtőm után a legfontosabbak az életemben a szüleim és a testvéreim!

Isten éltesse nagyon sokáig minden édesanyát!

Tóth Tünde

VAN EGY ÁLMOM: AZ ÉLŐ GYÜLEKEZET

Olyan gyülekezetről álmodom, amely biblikus gyülekezet:

- amely minden tekintetben hűséges Isten Szentírásban adott kijelentéséhez,
- amelynek lelkipásztorai hitelesen

és tisztelettel magyarázzák a Szentírást, és így igyekeznek minden tagot éretten Krisztus elé állítani,

- amelynek népe szereti Isten ígését és engedelmes, krisztusi élettel ékecsíti,

• amelyet minden nem biblikus tartalomtól óvnak,

- akiknek az egész élete a biblikus egyensúly egészségét és szépségét tárja a világ elé.

Álmom a biblikus gyülekezet.

Olyan gyülekezetéről álmodom, amely Istent tiszteli:

- amelynek népe azért gyűlik össze, hogy Istennel találkozzon, és az Urat imádjá,
- amely tudja, Isten mindig közöttük van, és amely nagy alázattal borul le előtte,
- amely rendszeresen az Úr Jézus asztalához járul, hogy megünnepelje hatalmas művét, a megváltást a kereszten,
- amely zenei tudásával széppé teszi istentiszteletét,
- amely hisz az imádságban, és Istent keresi az imádságban,
- amelynek istentisztelete nemcsak a vasárnapi istentiszteletben és az imaórákon nyilvánul meg, hanem az otthonokban, hétköznapi munkában és az élet mindennapi dolgaiban.

Istent imádó gyülekezetéről álmodom.

Olyan gyülekezetéről álmodom, amely gondoskodó gyülekezet:

- a gyülekezet sok fajból, népből, életkorból és társadalmi háttérből gyűlik össze, és Isten családjának egységét és különbözőségét képviseli az emberek előtt,
- amelynek közössége meleg és befogadó, és sohasem torzítja el a harag, az önzés, a féltékenység vagy a gőg,
- amelynek tagjai tiszta szívvel, buzgón szeretik egymást, elszenvedik egymást, megbocsátanak egymásnak, és egymás terhét hordozzák,
- amely barátságot kínál a magányosnak, támogatja a szegényt, és befogadja azokat, akiket a társadalom lenéz és kizsákol,
- amelynek szeretete túlcsoordul a világba, vonzó, fertőző, ellenállhatatlan, maga Isten szeretete.

Álmodom a gondoskodó gyülekezet.

Olyan gyülekezetéről álmodom, amely szolgáló gyülekezet:

- amely Krisztust szolgálóként látta, és meghallotta elhívását, hogy maga is legyen szolgáló,
- amely megszabadult az önzéstől, a maga körül forgásból, és önzetlenül mások szolgálatára szánta magát,
- amelynek tagjai engedelmeskednek Krisztus parancsának, hogy a világban éljenek, hassák át a világi társadalmat, legyenek a föld sója és a világ világossága,
- amelynek népe egyszerűen, természetesen és lelkesen adja tovább Jézus evangéliumát a barátainak,
- amely szorgalmasan szolgálja saját környezetét és közösségét, a munkásokat, a családokat és az egyedülállókat, az itt születetteket és a bevándorlókat, az időseket és a kisgyerekeket,
- amely éberrel figyeli a társadalom változó szükségleteit, érzékenyen és rugalmasan alakítja programját, hogy hasznosabban szolgáljon,
- amelynek világot átfogó látása van, és felszólítja fiataljait, hogy életüket szánják a szolgálatra, és kiküldi népét a szolgálatba.

Álmodom a szolgáló gyülekezet.

Olyan gyülekezetéről álmodom, amely várakozó gyülekezet:

- amelynek tagjai sohasem állapodnak meg az anyagi bőségben vagy kényelemben, mert nem felejtik el,

hogy a földön jövevények és zarándokok,

- amely egyre hűségesebb és aktívabb, hiszen Urának visszatérését várja és reméli,
- amely őrzi a keresztyén reménység lángját, hogy az lobogva égjen a sötét, kétségbeesett világban,
- amely Krisztus napján nem riad vissza tőle szégyenében, hanem örömmel kel fel üdvözlésére.

Álmodom a várakozó gyülekezet.

Így álmodom az élő gyülekezetéről. Bárcsak mindnyájunknak ez lenne az álma, amely Isten uralma alatt valóra válik!

(részlet John Stott: *Az élő gyülekezet című könyvéből*)

Intés

Legyetek jók most,
vigyétek szívetek az Úrhoz,
vigyétek, el ne ejtsétek,
míg a fehér kaput el nem értétek.

Legyetek jók most,
a vég közel napjainkhoz,
váltsátok fekete szíveteket
fehér szívekre most.

Legyetek jók most,
imádkozzatok az Úrhoz,
mert a gonosz támad,
és szíved, lelked szorongatja, mint a bánat.

Legyetek jók most,
a gonosz nem hagy nyugtot,
napról-napra, ostorát lóbálva,
visszatér és neked támad.

Legyetek jók most,
hitben kárt nem valló trónusok,
hogy Jézust a legjobb, legfőbb hely,
szívetek fogadhassa békésen, erősen.

Ujvári Sándor Csaba

FELEKEZETI ÖSSZEFOGÁSSAL EGYETEMI GYÜLEKEZETI SZOLGÁLAT KEZDŐDÖTT

Több próbálkozás előzte meg Székesfehérváron az ökumenikus egyetemi gyülekezeti szolgálat elindítását, míg ez év februárjától kezdte el rendszeres alkalmait a megyeszékhelyen. Az Óbudai Egyetem Alba Regia Egyetemi Központjának (AREK) vezetése kedvezőnek ítélte a kezdeményezést és helyszín biztosításával támogatja is a városban újszerűnek számító lehetőséget.

Az Óbudai Egyetem, Alba Regia Egyetemi Központ főigazgatója, Dr. Györök György örömmel fogadja megkeresésemet, amikor az egyetemi gyülekezetről, annak elindításáról érdeklődöm nála. Készséggel beszél a lehetőségekről és eddigi tapasztalatairól: – Szándékom, hogy valóban ökumenikus kapunyitás történjen. Az elmúlt év kezdetén a katolikus egyház részéről, Tornyai Gábor plébános úr személyében érkezett

hozzánk megkeresés, majd kölcsönös egymásra találás bontakozott ki belőle – mesél a kezdetekről az intézmény vezetője. Ennek nyomán az elmúlt évben a székesfehérvári felsőoktatási intézmények vezetőinél érdeklődött azzal a szándékkal, hogy a kapcsolatkiépítés megindítása felé tegye meg az első lépéseket. A kezdeti próbálkozások akkoriban még nem tudtak kiszélesedni.

– Ezért most az egyetemi központban öntevékeny módon folytatjuk az egyetemi gyülekezeti szolgálatot. Szándékaink szerint „ha a példa jó, akkor legyen ragadós” – teszi hozzá a docens tréfásan.

Az Óbudai Egyetem esetében a hallgatói létszámot tekintve az ország hatodik legnagyobb felsőoktatási intézményéről van szó. Budapesten önálló kápolnával rendelkezik a hazai más nagy felsőoktatási intézményekhez hasonlóan. Ezt a lehetőséget nem csupán a fővárosban,

de Székesfehérváron is komolyan gondolják. A Budai úti egyetemi centrum területén a két világháború között az egykori Hadiárva-gondozó Intézetben egy kápolna várta a híveket. Helyszínén jelenleg könyvtár működik.

Amikor arról érdeklődöm, hogy milyen lehetőségeket biztosítanak a fiatalok hitéleti igényére, a főigazgató elmondja, hogy már kialakult menetrend szerint a hallgatók számára fontos, korosztályukat, érdeklődésüket érintő témakörökben kötetlen beszélgetésekre hívják őket egy-egy aktuális kérdés megbeszélésére „Kávéházi beszélgetések” keretében. Minderre természetesen külön helyszínt biztosít számukra az iskola: az egyetem főépületében, kulturált környezetben.

– A részvétel, az alkalmakon történő megjelenés természetesen mindenki számára önkéntes alapon történik – teszi hozzá az egyetem vezetője –, semmiféle erőszakos

pasztoráció nem áll a háttérben. Azt tapasztalják, hogy a fiatalok minden iránt fogékonnyak, az olyan jó dolgok iránt is, amely saját ügyüket segíti előbbre. Az Óbudai Egyetem székesfehérvári központjában tanuló diákok informatikával, pragmatikus mérnöki tudományokkal foglalkoznak. A kávéházi beszélgetések új, a hagyományostól eltérő lehetőséget kínálnak, megfelelő feltételeket

biztosítva ahhoz, hogy a diákokat meg tudják szólítani.

– Milyen tapasztalatok állnak rendelkezésre a tanárok, előadók részéről az egyetemi gyülekezetről? – érdeklődöm.

Az intézményvezető három forrásból kap rendszeres visszacsatolást az alkalmakról: egyrészt a beszélgetéseket vezető lelkipásztoroktól, az egyetemen oktató munkatársaitól és természetesen maguktól a hallgatóktól.

Dr. Györök György főigazgató felhívja a figyelmemet arra is, hogy az egyetem bejárati ajtajánál olvassam el a rendezvényplakátokat. Mint mondja, ebből tájékozódhatnak az érdeklődők, hogy a kávéházi beszélgetések soron következő alkalmát milyen témában rendezik. Ez egy jó értelemben vett népszerűsítése is az egyetemi alkalomnak, hiszen arra törekszenek, hogy a híre minél többekhez eljusson, lehetőség szerint az intézményen kívülre is.

Egy szerda délutáni alkalomra kapok meghívást, így magam is betekinthetek egy „Kávéházi beszélgetésbe”, ahol barátságos légkörben, asztal körül beszélgethetnek a fiatalok és az oktatók.

Az sem zavar senkit sem, ha valaki éppen kávé kavargatva vagy süteményt fogyasztva hallgatja a hasznos, építő gondolatokat. Alkalmunkon éppen Révész Lajos, a Székesfehérvári Baptista Gyülekezet lelkipásztora a meghívott előadó, a beszélgetés tárgya pedig az, hogy a tudás és a bölcsesség nem azonos. Miközben a tudás esetében tények meghatározásáról beszélhetünk – fejtegeti a lelkipásztor –, a bölcsességre éppen az jellemző, hogy a meghozott – adott esetben nagy horderejű – döntések következményei évekkel később is vállalhatóak-e számunkra, nem kell-e felülvizsgálni, időt állónak bizonyulnak-e? E néhány gondolatébresztő mondat után aztán megosztja a hallgatóság a véleményét, tapasztalatait egymással. Megtudom, hogy a kávéházi programok sorában alkalmanként az is szerepel, hogy egy-egy rövid filmrészlettel vezetik be a beszélgetést, és az így felkeltett gondolatok, érzések, élmények segítségével indítják a résztvevőket az együtt gondolkodásra, az egyéni tapasztalatok megosztására.

Számomra mindenképpen a lelki alkalmakhoz, közösséghez történő ragaszkodást és a hűséget jelzi, amikor azt látom, hogy a gyülekezeti szolgálatot igénylő, abban feladatot vállaló hallgatók, sőt tanárok is hétről-hétre, hétfőként találkoznak az egyetemi központ egyik irodájában, a reggeli órákban imaközösségen. Látogatásom idején Fehérvári Dávid, a Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet lelkipásztora éppen C. H. Spurgeon könyvéből olvassa fel az aznapra szóló gondolatokat. Az ószövetségi Zsoltárokból idéz, amint Isten megnyitja a vakok szemét és felfeszegeti a görnyedezőket. Ennek jegyében osztják meg gondolataikat

egymással az imádkozó csapat tagjai arról, hogy ki milyen nehézségeket él át a hétköznapiakban, milyen problémákban szeretne segíteni családján, diáktársai körében, vagy a munkatársainak. Később imádkoznak egymásért, a betegekért, a vizsgák sikeréért.

Arra kérem őket, fogalmazzák meg, mit jelent számukra ez a lelki közösség, s maga az egyetemi gyülekezet?

– Februárban fogalmazódott meg legelőször az az elképzelés, hogy találkozzanak, kávéházi beszélgetéseket indítsunk az egyetemen, Fehérvári Dávid kereste meg a főigazgató urat, aki erre lehetőséget biztosított – kezdi a beszélgetést Kiss Szilva, az Óbudai Egyetemi Központ titkárságának munkatársa. Néhány hónapos előkészületet követően megvitattuk, valójában mit is szeretnénk, kiket vonnánk be a munkába szívesen, egyáltalán, milyen elképzeléseink lennének egy ilyen új lehetőségről. A megbeszélések lassan imaközösségé formálódtak. S mivel a hétfő reggeli időpont mindannyiunk számára a legmegfelelőbbé vált, ezért maradtunk ennél a napnál. Azt is hozzáteszi, örömet jelent számukra és Isten gondviselését mutatja, hogy Dávid András műszaki tanárral immár három elsőéves hallgatójuk is van a villamosmérnöki, a műszaki menedzser és az informatikai szakról, akik rendszeresen látogatják az imakört. Közülük az egyik fiatalember, a villamosmérnöknek készül Ihsász Zoltán veszi át a szót, aki szeptembertől kezdte el tanulmányait. Meg is fogalmazza: ez egy jó hangulatú közösség, építőnek találja, s hivatkozik a Bibliában, a Példabeszédek könyvében leírt igei üzenetre, mely szerint „Az igazak áldása által emelkedik a város...”, s reméli, hogy az imádság által az iskolát is segíthetik.

Dávid András, aki már 1995 óta munkatársa az egyetemen, úgy fogalmaz: fontos számára, hogy a tudásanyagot át tudja adni a tanítványainak, de még ennél is fontosabbnak nevezi az életvezetési tanácsadást.

– Már régi vágyam volt – folytatja, hogy induljon egy kis gyülekezet az egyetemen, és az élet nagy kérdéseiről beszélgethessünk a hallgatókkal. A témákat ennek megfelelően igyekeztünk úgy összeállítani, hogy megelőzte egy kis közvélemény-kutatás a Hallgatói Önkormányzat segítségével. Természetesen a belső körből is érkeztek témajavaslatok, az így beérkezett ajánlások alapján állítottuk össze végül a „Kávéházi beszélgetések” menetrendjét.

Ezután arról érdeklődöm, miként látják, a többi diák részéről van-e érdeklődés, vagyis milyen a kisugárzása a rendezvényeknek?

– Azt gondolom, ez az alkalom még nem nagyon terjedt el a diákok körében, s igazából nekik szólna, hiszen elsősorban értük tevékenykedünk. A diákok szíve megnyerése a cél, s reméljük, idővel egyre többen leszünk – hangsúlyozza Ihsász Zoltán. A találkozókat „hagyományos” plakátokon, illetve a modern technikát „segítségül hívva” interneten is népszerűsítik, sőt a beszélgetések hívogatására már elkészült a saját facebook felületük is. – Úgy érkeztem erre az egyetemre, hogy az elmúlt év őszén a Kodolányi János Főiskolán már elkezdtem a munkálkodást – emlékezik vissza Fehérvári Dávid református egyetemi lelkész.

– A tanév második félévét már itt kezdtem, itt találtam rá erre a kis csapatra, akikben szintén megfogalmazódott az igény rendszeres találkozásokra, amely komoly segítséget jelent számomra a mai napig is. Azt tapasztaltam, hogy „kivülről érkezőként” nem tudtam volna sokat kezdeni, hiábavalóvá váltak volna a jószándékú próbálkozásaim, ha nem csatlakozott volna hozzám egy Jézus Krisztus szeretetétől áthatott csapat. Az imaközösség számomra a motor, s ezért amikor felkérést kaptam erre a szolgálatra, világosan láttam, hogy az első, amit ki kell alakítani az egyetemeken, az az imaközösség, amely minden más szolgálatot támogat.

Ugyanez a motorja a kávéházi beszélgetéseknek is. Tapasztaljuk, hogy van rajta áldás. S hogy miben látszik ez? A lelkipásztor elmondja: abban mutatkozik meg Isten vezetése, hogy vannak nem csupán diákok, de oktatók is, akik rendszeresen visszajárnak az alkalmakra, és érkezett már olyan látogató, aki bár még nem elkötelezett keresztény, de komoly érdeklődést mutat a foglalkozások iránt.

– Az imakör is nyitott, várjuk azt az újabb személyt, akinek lelki közösségre van igénye, és szeretné az alkalmak ügyét imádságban hordozni – folytatja, megemlítve, örül annak, hogy felekezeti sokszínűséget tapasztal. Öten ötféle gyülekezetből

érkeztek, mégis együtt tudják örömeiket, gondjaikat imádságban hordozni. A résztvevők egyetértenek abban, hogy mivel nem váltak még szélesebb körben ismertté az egyetemi gyülekezeti alkalmak „saját” hallgatóságuk körében, az jelenthetne megoldást, hogy meg kell találniuk azt a fórumot, amelyre „be tudnák vinni” ezt a kezdeményezést és így még ismertebbé tenni és hívogatni. Ilyen alkalmas lehetőségnek nevezik például a gólyatábort.

Végezetül arról érdeklődöm a fiataloktól, milyen kapcsolatokat szándékoznak kiépíteni más egyetemi gyülekezetek felé? Kérdésemre Fehérvári Dávid válaszol: Miskolc, Szeged és Debrecen egyetemi ökume-

nikus gyülekezetei felé tartja elképzelhetőnek egy jövőbeni kapcsolat kiépítését.

Most azonban annyi energiája van, hogy a jelenlegi közösség elindulását pásztorolja, segítse. Nem tartja elképzelhetetlennek, – amint ez már más egyetemeken élő hagyománynak számít –, hogy kirándulásokot szervezzenek, s a gyülekezeti vezetők számára tréningeket hirdessenek. Ez azonban még a jövő titka. (A beszélgetőtársak római katolikus, baptista felekezetekből, a Dávid Sátor Gyülekezet és az Élő Szó Gyülekezetből érkeztek.)

(Forrás: www.fehervarihirek.hu,
– Szűcs –, 2013. május 03.)

Székesfehérváron először a Kodolányi János Főiskolán, majd az Óbudai Egyetemen és a Nyugatmagyarországi Egyetem Geoinformatikai karán indult útjára egyetemi gyülekezeti szolgálat, amely nyitott az ökumenikus kapcsolatok felé. A programjai sorában az imaalkalmak, kávéházi beszélgetések éppen úgy helyet kapnak, mint például a filmklub. Öröndetes, hogy a rendezvényeket nem csak diákok látogatják – nyilatkozta Fehérvári Dávid lelkipásztor.

AZ OTTHAGYOTT BIBLIÁK

Enrizo Dapozzo, az olasz származású evangélista mondta el az alábbi esetet franciaországi és svájci misziós munkássága idejéből.

Egy ideig hirdetésekkel tettem közzé néhány újságban, amelyekben Bibliákat kértem, akár régi, használtakat is. Sokáig semmi válasz nem jött. Azután egyszer csak egy vendéglős értesített: „Tisztelt uram, jöjjön el hozzám, sok Bibliát tudok adni.” Azonnal útra keltem. Egy barátságos vendéglős fogadott.

– Egész hegyek vannak nálam Bibliából – mondta. – Látja, ott szemben van a templom. Ott történik a házaspárok templomi esküvője, amely alkalomból a lelkészről gyönyörű Bibliát kapnak ajándékba. A Biblia elejére be van írva az ifjú pár neve és az esküvő időpontja. Esküvő után az egész násznép idejön hozzám a vendéglőbe, hogy alaposan tele egyék-igyák magukat.

Amikor pedig távoznak, a Biblia első lapját, amelyen a nevük szerepel, kitépik, elteszik, a Bibliát pedig itt hagyják nekem.

Ezután a vendéglős bevitt egy kis mellékszobába, s lám, az asztalon ott volt 62 vadonatúj Biblia. A Biblia ott marad, az ifjú pár pedig Biblia nélkül ment tovább.

Elgondolkodtam... Milyen sokan, ehhez hasonlóan, a saját nevüket tisztelik, fontosnak tartják, Isten nevét és Igéjét azonban nem értékelik. Életük felett csak tulajdon nevük áll,

Isten neve már nem. Így tékozolja el az ember a létező legnagyobb kincsét: az élet, a szeretet és a reményesség Igéjét. Pedig Isten Igéje és a mi nevünk egybetartozik, s lám az ember elszakítja őket egymástól.

Augusztinus egyházatya egyszer így imádkozott: „Inkább mindent veszítsek el, csak Téged találjalak meg, Istenem, minthogy mindent megnyerjek, de Téged elveszítssek.”

Vajon te is el tudnád ezt az imát mondani? Mennyire értékeled a Bibliát, az Istenről szóló tanítás forrását az életed során? Enélkül aligha tudnánk meg Óróla bármit is.

Kívánom, hogy megértsd, Istennek a neve és a te neved Jézus Krisztus által elválaszthatatlanul összetartozik!

Michael Lippek
(forrás: *Vetés és Aratás*,
50. évfolyam, 3. szám)

Budai úti hírek

„Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr-Lelke, ott a szabadság.”
(2Kor. 3: 17)

Altemplomi urnatemető nyári időszámítás szerinti nyitva tartása:

Szerda 16:00–18:00

Péntek 16:00–18:00

Vasárnap 9:00–12:00 (állami ünnepnapokon is a vasárnapi rend érvényes!)

Az altemplom pünkösdi nyitva tartása:

Május 19–20. (Pünkösöd vasárnap és hétfő) 9:00–12:00

Rendszeres alkalmaink (nyári időszámítás szerint):

Szerda 16:00–18:00 Lelkeszi hivatali órák (lehetőség van személyes beszélgetésre, tanácsadásra és lelkigondozásra)

Szerda 18:00 Bibliakör: Jób könyvének mai üzenetei

Vasárnap 10:00 Istentisztelet (párhuzamosan baba-mama szobát és gyermek-istentiszteleteket tartunk ovisoknak és iskolásoknak külön csoportokban)

Húsvétra készülő kézműves, sport és családi napot tartottunk templomunkban március 23-án szombaton. A zord időjárás és a számos törölt program ellenére sokan eljöttek az immár hagyományvá vált rendezvényünkre. A húsvéti kézműveskedés mellett új elem volt programunkban az egyik helyi íjász-egyesület bemutatója, ahol minden érdeklődő szabadon kipróbálhatta és gyakorolhatta eme ősi művészetet. Kitartásunknak sajnó tagjaink vetettek véget!

Hagyományos virágvasárnapi zenés áhítatunkon ismét megtelt templomunk. A székesfehérvári honvéd helyőrségi zenekar ismét felejthetetlen zenei élménnyel gazdagított bennünket! Juhász Illés színművész csodálatos bibliai idézeteket olvasott fel a zeneművek között, melyeket Ruff Tamás százados karnagy állított össze a feltámadás és Isten népének eljövendő dicsősége jegyében. Az áhítat Ézsaiás próféta könyvéből hangzott el: „Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a

Rövid Hírek Hírösszefoglaló

múltakon tünődjétek! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok. (Ézs 43: 18–19.)

Április 15-én vendégeink voltak Klaas Haan és Anne Kruizinga presbiterek a hollandiai Leek gyülekezetéből. Presbiteri beszélgetést tartottunk az „egymás hite által” épülés jegyében az Apostoli Hitvallás (Hiszekegy) utolsó három állításáról a Gyülekezeti Központban: „Hiszem... a bűnök bocsánatát, a test feltámadását, és az örök életet. Amen.”

Varga Zsolt IV. éves pápai legátus még karácsonykor tett bizonyosságot hitre jutásáról az istentiszteletünkön, melynek közvetlen következménye volt, hogy

őt hívtuk meg tavaszi evangelizációnkra április 18–21. között (Cs-V), amelynek címe „Gyógyulás vakságainkból” volt. A vakon született ember meggyógyításának történetéből hirdette Isten ígését János evangéliuma alapján. **Jézus így szólt hozzá: „Menj el, mosakodj meg a Siloám-tavában” – ami azt jelenti: küldött. Az pedig elment, megmosakodott, és már látott, amikor visszatért.” (János 9: 7)**

Május 10-én, pénteken az amerikai Michiganból érkezett Cornerstone (Sarokkő) Keresztyén Egyetem kórusa adott koncertet a Budai úti Zenés Esték keretében. Karnagy Dr. Kent Walters volt, aki az egyetem 30 fős kiváló kórusát vezeti évek óta. Repertoárjuk az egyházi kórusének neves korszakait öleli fel a reneszánsztól a mai modern spirituálé és gospel feldolgozásokig. Céljuk, hogy énekük méltón megszólaltasson neves műveket, mindezt szolgálatként végezve Isten nagyobb dicsőségére és a hallgatóság lelki épülésére.

KERESZT KÉRDÉSEK

Véget ért előadásorozatunk, melyet február 7. és április 10. között tartottunk csütörtök esténként az altemplomi fűtött imatermünkben. A Keresztkérdések egy 10 témából álló gyakorlati útikalauz a keresztény hit alapjainak megismeréséhez! Több mint

húszan vettek részt az előadásokon. Hitmélyítő hétvégét is tartottunk Mórton, a Szolgáló Szeretet Házában. Két fő jelezte szándékát, hogy felnőttként konfirmálni szeretne. **A Keresztkérdéseket ősszel újraindítjuk! A sorozat közvetlen folytatásaként indítjuk a „Szabadság Krisztusban” hitmélyítő csoportot Pünkösöd után, május 23-tól csütörtökönként 18 órakor!**

A Budai úti prédikációk interneten is meghallgathatók! (<http://www.albaref.hu/igehirdetesek>) Folytatjuk prédikációsorozatunkat az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv, a Római levél és Nehémiás könyvének mai üzeneteiről!

Budai úti tervezett események 2013. II. negyedév

2013. 05. 19.	Pünkösöd I. úrvacsora (ünnepi zenés-énekes szolgálat)	Vasárnap 10 óra	Budai út
2013. 05. 19.	Szórvány – istentisztelet: úrvacsora	Vasárnap 15 óra	Börgönd – Kápolna
2013. 05. 20.	Pünkösöd II. úrvacsora: konfirmáltak első úrvacsorai közössége, szeretetvendégség	Hétfő 10 óra	Budai út
2013. 05. 23.	Szabadság Krisztusban hitmélyítő csoport: a Keresztkérdések folytatásaként indul. Mindenkit szeretettel várunk!	Csütörtökönként 18 óra	Budai út
2013. 05. 26.	Istentisztelet és Gyereknep: vendégszolgáló, közös ebéd, majális	Vasárnap 10 óra	Budai út
2013. 06. 02.	Istentisztelet: ovis évzáró ünnepség	Vasárnap 10 óra	Budai út
2013. 06. 30.	Istentisztelet: utána közös ebéd	Vasárnap 10 óra	Budai út
2013. 07. 15–19.	Angol és Biblia Napközis Tábor	Hétfő–péntek (naponta 8–16 óra között)	Munkácsy Ált. Isk.
2013. 07. és 08. hónapok	Júliusban nem tartunk szeretetvendégséget és úrvacsorát! (nyári táborok, helyettesítések, lelkeszi szabadságok beosztás szerint)		
2013. 08. 18.	Istentisztelet úrvacsorával: hálaadás az új kenyérért	Vasárnap 10 óra	Budai út

Istentisztelet és Gyülekezeti Gyereknep lesz a **Budai úton 2013. május 26-án, vasárnap 10:00 órakor.**

Az istentiszteletre készülünk a gyerekekkel egy rövid műsorral. Fórizs Éva hitoktató tanítványai a vasárnapi iskolás gyermekeinkkel együtt fognak szerepelni. Az énekekben és zenélésben Illés Annáék lesznek a segítségünkre.

Utána az udvaron batyus ebéd lesz. Mindenki hozzon magával főtt ételt/salátát/süteményt, amit a kertben felállított asztalra kiteszünk. Valószínűleg többen jönnek olyanok is, akik nem járnak rendszeresen a gyülekezetbe, ezért főzünk egy bogrács paprikás krumplit is. A bográcsozást nagy lelkesedéssel vállalta Róth Robi és Szabó Dávid. *További programok:* íjászkodás, fagyizás, lufihajtogatás, játszóház, arcfestés és kézműves foglalkozások.

Mindenkit szeretettel várunk!

ZENÉS ÁHÍTATTAL EMLÉKEZTEK A VIRÁGVASÁRNAPRA A BUDAI ÚTI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN

Ne Jézus passióját lássuk a virágvasárnapban, hanem egy olyan ünnepet, amelyben Isten Jézus Krisztust királyunkká tette. S ezért okunk van a hálaadásra – ezen gondolatokat fogalmazták meg a Budai úti templomban a nagyhetet megelőző vasárnapi zenés rendezvényen. Az ünnepi hangulatot méltóképpen szolgálta a helyőrségi zenekar műsora és Juhász Illésnek, a Vörösmarty Színház művészeinek a bibliai üzenet megértését segítő felolvasása.

– A zene a lélek nyelve. Amíg a beszéd az értelmünkre hat, addig a zene a lelkünkre gyakorol jótékony hatást.

Ezekkel a gondolatokkal nyitotta meg a hagyományos virágvasárnapi zenés áhítatot a Budai úti református templomban dr. Oláh Emil alezredes, esperes. A Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsokságának református táborigazgatója azzal folytatta, a rendezvény helyszíne is jelentős hatással van lelkiállapotunkra. E hármas egységnek lehetnek tanúi mindazok, akik ellátogattak Isten házába koncertet hallgatni. Berze János lelképásztor áhítatában az Ézsaiás próféta könyve 43. fejezetének versei alapján szólt hallgatóságához. Elmondta: vannak, akik számára a múlt bizonyára keserű emlékeket idéz fel, visszatekinteni

régmúlt időkre azonban olyan cselekedet, amelyet önkéntelenül is megteszünk. Sajnos jellemző ránk – fogalmazott –, hogy vagy a múltba révedünk, vagy a jövőtől kezdünk el félni, mondván, vajon mit tartogathat számunkra. Napjainkban szinte minden bizonytalan. Jelenünket ne bénítsa meg a múltunk – ezt üzeni Ézsaiás számunkra. – Bizalommal tekintsünk előre, a jövőbe – erre biztat bennünket is az ige. Egy zenés áhítat is kiáltásnak számít, szólam az Úrhoz – hangsúlyozta Berze

János. Amint sok más ünnepünk alkalmával, talán most is az fenyeget bennünket, hogy úgy emlékezünk vissza, mintha a veszteségek, a gyász, a szenvedések napja lenne a mai. Azonban mi már visszaemlékező gyülekezet vagyunk, azaz meg tudjuk adni a jelentését az elmúlt eseményeknek – emlékeztetett a lelképásztor, aki azt is hangsúlyozta, ezért semmiképpen ne úgy tekint-

sünk vissza a virágvasárnapra, mint Jézus passiójának kezdetére. Sokkal inkább olyan ünnepet lássunk meg benne, amelyben Isten Jézus Krisztust királyunkká, az egyház fejévé tette. Ezért van okunk örvendezni.

Végezetül elmondta, hogy az ige arra szólítja hallgatóságát, hogy álljon lélekben Jézus mellé, járjon együtt vele, hiszen ő a feltámadás és az élet, s aki hisz benne, ha meghal is, élni fog.

A rendezvény további részében a Székesfehérvári Helyőrségi Zenekar

szolgálata következett. Ruff Tamás százados vezényletével lélekemelő muzsikát szólaltattak meg a katonazenészek. Felcsendült Andrew Lloyd Webber, Verdi, Vivaldi, Dvořák, Ennio Morricone, Frank Erickson és Edward Elgar műveiből is egy-egy csodálatos részlet. Juhász Illés színművész tolmácsolásában pedig János apostol evangéliumának, az Apostolok Cselekedeteinek és a páli leveleknek egy-egy hangsúlyos szakasza is megelevenedett.

– Megfigyelhettük az egész előadás során, hogy a muzsika és a szó figyelt egymásra, azaz egyikük sem akart uralkodni – mondta Somogyi László lelképásztor, hozzátéve, nagyszerű volt az a visszafogottság, amely templomivá, keresztyénné és egyben áhítatossá tette az alkalmat, amely jóval gazdagabb volt, mint egy

koncert.

Az ünnepségen Domján László vezérőrnagy, az Összhaderőnemi Parancsnokság parancsnoka, Dr. Révész Gyula, a 43. Nagy Sándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred parancsnoka, Dr. Huszár Pál, a Magyarországi Református Egyház Főgondnoka, a társegyházak és Székesfehérvár önkormányzata is képviseltette magát.

*Szöveg és fotó:
Szűcs Gábor*

„Pál apostol gondolatai a szeretetről mindig is aktuálisak”

Juhász Illés színművésszel beszélgettünk

Szeretné, ha minél jobban értelmezve adhatná át hallgató-ságának a Biblia üzenetét – fogalmazott interjúnkban Juhász Illés színművész. A Vörösmarty Színház társulatának tagja rendszeres vendége, felolvasója a Budai úti virágvasárnapi koncerteknek. Közreműködésével valósággal megelevenednek az evangéliumi történetek. A művész interjúnkban azt is elárulta, melyik igeszakasz kedves számára leginkább.

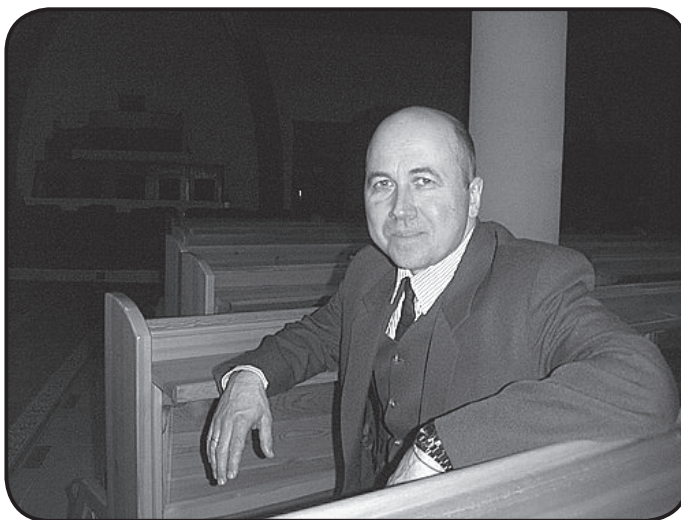
– A templomba járó hívek gyakran hallhatják lekipásztoraiktól egy-egy felolvasott szakasz alapján a Biblia üzenetét, de amikor a színművész olvas fel templomban, mondhatni, teljesen más a hatás. Szinte megelevenednek a történetek. A művész számára milyen jelentőséggel bír a virágvasárnap ünnepe?

– Szeretek részt venni a virágvasárnapi zenés áhítatokon. Szeretném minél jobban értelmezve elmondani az emberek számára a Biblia üzenetét, hogy miközben hallgatják, közvetlenebbül meg is értsék. Azt, hogy ez mennyire sikerül, már nem tudom. De törekszem rá...

– Azt hiszem, ez nem csupán a színművész szándéka, de a hallgatóság visszajelzéséből ítélve, a taps is azt jelezte, hogy az üzenet átadása nagyszerűen sikerült... Visszapillantva három hónapra, az elmúlt év adventjén hirdette meg eddig egyedülálló módon a Székesfehérvári Vörösmarty Színház az Újszövetség-

maraton felolvasását, amelyen a város közeletében, kultúrájában szerepet játszó személyek sorában Ön is részt vett. Miért érezte ennek a fontosságát?

– Az Újszövetség-maratonat nagyon jó kezdeményezésként értékeltem a színházról és mindenképpen részt kívántam benne venni. Azt hiszem, minden olyan kulturális esemény

helyes és támogatandó, amely a színház falain belül zajlik és ennyire képes összehozni az embereket. Öröm volt látni, hogy még éjjel is nyitva tartott a színház, emberek jártak-keltek, beültek a nézőtér szezorai közé. Szeretem, amikor egy színház annyira nyitott, hogy bárki, aki érdeklődik iránta, bejöhet. Többször kellene az embereket úgy színházba hívni, hogy ne csupán egy hagyományos előadást tekintsenek meg, hanem olyan rendezvényt is, amelyben maguk is tevékenyen közreműködnek. Örülök, hogy végre olyan vezetése van a színháznak, mely művészileg is nagyon jó, és fontos, hogy valóban képes jól kommunikálni az emberekkel is.

– A művész a hétköznapi feladatok, színházi munkák, próbák, fellépések közepette hogyan

képes felkészülni húsvét ünnepére szűkebb-tágabb családi körében?

– Őszintén megvallva, most sűrű az elfoglaltságom, mindenki teszi a dolgát, hamarosan egy hétig Debrecenben leszünk a művészekkel, ott játszom, nem is nagyon tartózkodom itthon. Mindemellett törekszem felkészülni arra, hogy békében és örömben lehessünk együtt.

– Van olyan kedvenc szakasza, részlete a Bibliából, amelyet családi körben is szívesen megismertette az ünnepek idején?

– Pál apostolnak a szeretetről szóló gondolatait tartom fontosnak, és természetesen nem csak húsvét ünnepén, hanem bármikor szívesen elolvasnám a családomnak. Arra is gondoltam már, hogy megtanulom, hiszen csodálatos szavak.

Nagyon igazak és nagyon fontosak a mai világban is.

– Milyen darabokban láthatja Önt a közönség a közeljövőben, melyekre hívná fel a figyelmet?

– Április hónapban kezdjük el próbálni Ridegh Sándor műve nyomán az Indul a bakterházat, melyet a következő évadban láthat a közönség. Készülünk egy Shakespeare drámával, aztán Bulgakov A Mester és Margaritája is színpadra kerül, és lesz több további jó darab, amelynek megtekintéséért érdemes lesz színházba menni. A társulat is formálódik, hozzánk szerződik le Gáspár Sándor és Cserhalmi György, és több fiatal művész is érkezik még hozzánk. Így egy jó társulatunk lesz egy jó színházban.

*Szöveg és fotó:
Szűcs Gábor*

GYÓGYULÁS VAKSÁGAINKBÓL BUDAI ÚTI EVANGÉLIZÁCIÓ

Idén a Budai úti evangélizációra április 18 és 21 között került sor. A meghívott előadó Varga Zsolt volt, akit korábban egy legáció során már hallhatott a gyülekezet. Előzetesen jó dolgokat hallottam a szolgálatáról, de az evangélizáció során magam is személyesen meggyőződhettem kivételesen magával ragadó előadómódjáról.

Az evangélizáció számomra sokat jelentett és a következőkben szeretném összefoglalni a négy alkalom mondanivalóját, felidézve Varga Zsolt gondolatait:

Első alkalommal hallhattunk arról, hogy kiknek szól az evangélizáció. Elsősorban Istent nem ismerő emberek számára, de nem csak nekik! Megfáradt, megújulásra váró, megtért keresztények számára is. Szükséges mindenkinek, hogy megerősödjön a kegyelemben, a cél elérése érdekében, amit Isten mutat meg. Az evangélizáció alapigéje János 9, a vakon született ember meggyógyításának története. A gyülekezet tagjai számára ismert lehet a történet, mások pedig az említett igehelyen megismerhetik. A legfontosabb, hogy a történet nem csak egy régen élt ember gyógyulását jelenti, hanem számunkra is gyógyulást jelenthet. Minden ember vakon születik, lelki vakságban. Nem érzékeljük a láthatatlan világot: angyalokat, mennyet, Istent, Krisztust és más isteni teremtményeket. A vakságnak az oka a bűn. Ez az egyetlen, ami elválaszthat minket Istentől, aminek a következménye a félelem, sorstalanság is. A bűn nem érintkezhet Istennel és így a bűnös ember sem kerülhet Isten közelébe. A történetben a vak szemére kent sár ezt a bűnt szimbolizálja. Fontos és nehéz kérdés, hogy mi is ebben a

helyzetben vagyunk-e. Van-e békeségünk? Hova tartunk: a pokolba vagy a mennybe?

A második alkalom Jézus Krisztusról, a világ megváltójáról szólt. Korábban az előadó kérte, hogy otthon olvassuk el a bibliai történetet a mélyebb megértés érdekében. Második nap ezt számos is kérte és feltette a kérdést: olvassuk-e a Bibliát? Isten Szentlelke mindig Isten igéjéhez tár sul. Azt juttatja eszünkbe, amit ismerünk és ezért fontos tanulmányozni a Bibliát. Ezután rátért, hogy a látható és láthatatlan világban folyamatosan harc van. A sátán állandóan vádol bennünket Isten előtt. Ezért jött el Jézus Krisztus, hogy a vádak következményét átvállalja helyettünk. Jézus Krisztus az a személy, aki egyedül képes a világ minden problémáját megoldani, Ő a Messiás. A megtéréssel megszabadulunk a haláltól. De ez másra is érvényes. Van-e még nyomorúságunk, vakságunk? Jézus Krisztus ebből is meg tud szabadítani. Csak Őhöz mehetünk. Ne általánosítsunk. Ha csak egyedül lennének, Jézus akkor is eljött volna értem és egy pillanat alatt meg tud gyógyítani. Vannak megkeseredett keresztények. Miért nem fordulunk Jézushoz? Újuljunk meg Jézus Krisztus szeretetében! Ő bármit meg tud tenni. Nemcsak a múltban, most a jelenben is megtérésünkön dolgozik.

Mit tett a vak? Jézus azt mondta neki: „Menj el, mosakodj meg a Siloám-tavában”. A vak nem kérdezősködött, hanem elment. Bár vak lévén nem tudta, mi lesz a következő lépése, mégis megtette, amit Jézus kért. Hogyan szabaduljak meg egy bűnömtől? Jézus szavára a hitnek cselekedetét kell megtenni. Isten vezet minket, igéjén keresztül.

Ismered-e a pásztor hangját? Ha nem ismered, akkor bajban vagy, mert nem tud vezetni. Az Ő jelenléte ad erőt a mindennapokban. Bár hitünk történelmi alapokon van, de mégis élő Urunk van, aminek lehet örülni. Az ő hatalmával még a kőfalon is átjutunk. Jézus az út, bátran járuljunk hozzá.

A harmadik nap volt a legnagyobb hatással bíró. Szó volt arról, hogy a jövőnk a Messiásban van. Hogy a miénk legyen, meg kell gyógyulunk vakságunkból, a bűneinktől meg kell szabadulnunk. A megtérés azt jelenti, hogy Istennek engedve megváltoztatjuk gondolkodásunkat. Engedjük Isten beszédét, az életet beáramolni a szívünkbe. Isten beszéde a Biblia – az írott ige és a hirdetett ige. Az evangélizáció hitelességét mutatja, hogy az előadó elmondta azt is, hogy sajnos mi a valóság ma az egyházunkban. A falvakban általában már csak pár ember jár templomba. A keresztények nem elég erősek, nem élnek az igével. Elmondta, hogy az ige egyháza sajnos ma nem az ige egyháza (természetesen ez általános, nem mindenkire érvényes).

A harmadik nap egy bizonyágtétellel fejeződött be, amit az előadó felesége mondott el. Döbbenetes volt hallani és hasonlóságot találni az Ő életével és a sajátoméval. Kiváló keresztény volt, járt templomba, nem hiányzott az egyházi kórusból sohasem. Mégis férjén meglátta azt az örömet, ami neki nem volt meg. Nem szerette az ítéletről szóló történeteket, nem volt biztos abban, hogy számára ez mit hozhat. Férjével ezt átbeszélték, és azt találták, hogy nem élt az igével, nem olvasta naponként a Bibliát. Pedig ez lett volna Isten ereje és vezetése számára.

A negyedik, befejező alkalommal Isten Szent Lelkéről esett szó az 1 Korintus 4 alapján. Isten Lelke az, aki kijelenti Isten akaratát. A bizonyítételeket csak úgy tudjuk megérteni, ha Isten Lelke segít. Isten Lelke nélkül nem tudjuk, hogy Isten kicsoda és eszünkkel sem lehet felfogni. A véges nem fogadhatja be a természetfelettit. Az előadó elmondta, hogy megtérése után vitte tovább Isten üzenetét az ismerőseinek és rokonainak. Csak hívős fogadtatásra talált, de ebben nincs is különös dolog. A Biblia azt mondja: „Érzéki em-

ber pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg” (1 Kor. 2:14). Csak akiben Isten Lelke van, az képes Istent megérteni. Hogyan költözik belénk? Kérnünk kell Isten Lelkét és meg fogjuk kapni. Viszont ha nincs Isten Lelke bennünk, nincs életünk, nincs élet bennünk.

Nekem azért jelentett sokat ez az evangélizáció, mert láthattam egy embert, akiből sugárzott a hit. Ez bizonyosságot adott, hogy tanításunk nem kitalált mese, hanem valóság.

Az igehirdetéseket hallgatva azonban nem felszabadult öröm hatott rám, inkább önvizsgálatra ösztönzött és tükörként mutatott dolgokra. Ez nem kellemes, de mégis javamra szolgált.

Mindenkinek ajánlom, hogy ha teheti, töltsse le gyülekezetünk honlapjáról és hallgassa meg Varga Zsolt evangélizációsorozatát, és kívánom, hogy legyen sokunk vakságának gyógyulására.

*Varga Zsolt evangélizációja
alapján Puskás Károly*

AMIT NEM VEHET MEG A MILLIOMOS

„Lelkészkém” – mondta valaki egy barátomnak – „pénzen mindent meg lehet szerezni!”

Pedig:

- Pénzen vehetsz ágyat, de álmodot nem.
- Pénzen vehetsz könyveket, de tudást nem.
- Pénzen vehetsz ételt, de étvágyat nem.
- Pénzen vehetsz cicomát, de szépséget nem.
- Pénzen vehetsz házat, de otthont nem.
- Pénzen szerezhetsz testet, de szeretetet és szerelmet nem.
- Pénzen válthatsz ki orvosságot, de egészséget nem.
- Pénzen szerezhetsz luxust, de kultúrát nem.
- Pénzen vehetsz bort, de jókedvet és örömet nem.
- Pénzen vásárolhatsz feszületet, de megváltót nem.
- Pénzen vehetsz templompadot, de mennyet nem.
- Pénzen vehetsz szórakozást, de boldogságot nem.
- Pénzen szerezhetsz haverokat, de lelki testvéreket sohasem.
- Pénzen vehetsz sikereket, de bűnbocsánatot sehol sem.
- Pénzen vehetsz kábulatot, de tiszta lelkiismeretet sohasem.
- Pénzt hajszolva eltöltheted egész földi életed, de az örök életet nem!

„Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.” (1. Tim. 6,10)

„Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségben éljétek minden jó cselekedetre.” (2. Kor. 9,8)

„Nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.” (1. Pét. 1,18–19)

„Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.” (1. Ján. 5,12)

(lejegyezte: Varga Róbert és Somogyi László)

Maroshegy

HAJNALHASADÁS HÚSVÉTKOR, MINT SZEMÉLYES ÉLMÉNY

Alapvetően az az ember vagyok, aki inkább éjjeli bagolyként gubbaszt az éjszaka sötétjében a klaviatúrája fölött, és élvezi, hogy a csendben, tiszta fejjel végzi el a feladatait. Tehát nem vagyok hajnali pacsirta, de a hajnali fényekért hajlandó lennék felkelni – gondoltam, amikor kiderült, hogy húsvét vasárnapján a maroshegyi gyülekezetrészben hajnali istentisztelet lesz öt órakor. Mindig is elvarázsolt, ahogy Isten felébreszti a világot, és elárasztja fénnel. Az a mesés és misztikus, reményteli pillanat, amivel Isten kinyilvánítja, hogy tart még a kegyelem ideje, és Ő életet ad ennek a világnak. Az álmos, páratakaróba burkolózott természet kis ébresztőórái megszólalnak csivitelésükkel, és megjelennek az első fényugarak, hogy végigtapogassák a hús takaró szélét és lerántsák. Ébresztő, talpra, szökkenj, perdulj, fordulj, örülj, mert élsz, és számos csoda ajtaja van nyitva számodra ma is! A fűszálakon megcsillan számtalan miniatűr világ, a harmatcseppekben, majd legördülnek, legurulnak, s elkezdődik a nap.

Egy csodálatos nap, mert nem csak a mindennapi isteni gondoskodást teszi megragadhatóvá a számunkra, és hogy a növények a fényért hálából oxigént termelnek nekünk és sorolhatnánk, hanem mert húsvét hajnalán megvalósul Jézus ígérete (Mk 8,31), s az igazi, az örök élet elérhe-

tővé válik Krisztuson keresztül.

Számomra az, hogy Jézus ma is él, ugyanolyan egyértelmű, mint ahogy a Nap, akkor is fényét, melegét ontja ránk, amikor éjjel van, és akkor is létezik, amikor eltakarják előlem a felhők, és nem látom.

Így aztán nagyon izgalmasnak látom, hogy az ébredező természet fényeivel együtt ünnepeljük a Világ Világosságának tündöklését.

Sötétben érkeztünk, és botorkáltunk az imaház felé. Bent csendesen sutyorogtunk, és szorongattuk a szolgálókkal a papírjainkat, amelyeken énekek, versek és igeszakaszok sereglettek, s egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy szépen kikekedtünk létszámügyileg. Mindenkinek az izgalom, a kíváncsiság és az öröm jeleit észleltem, aztán a 134. zoltárunkkal kezdtük el a hajnali istentiszteletünket. Az igeszakaszok előbb tudatosították bennünk bűnös voltunkat (1 Mózes 3, 1–13; 1 Mózes 3, 14–24; János 3, 16; Lukács 23, 32–49; 2 Mózes 20, 1–17; Efézus 4, 22–32), melyeket jó volt letenni Isten elé bűnvalló imádságban, ugyanak-

kor ismét hallani Isten kegyelmét, és megerősödni benne a húsvéti evangéliumban (Máté 28, 1–9). Az énekek és a versek is ébresztgettek bennünket lelkileg, hogy figyeljünk az Úr Krisztusra, dicsérjük Őt, legyen a mi szívünk is templom, ahol tiszteljük Őt, aki a mi fényességünk, és életünk, örömünk.

Számomra mégis a legbeszéde-sebb és legmegérintőbb pillanat az volt, amikor a húsvéti fényt az Úr-asztaláról vettük, és gyertyákkal továbbadtuk egymásnak, aztán pedig így köszöntöttük egymást: Krisztus feltámadt! Mire a szomszédunk így válaszolt: Bizonytalán feltámadt.

Ez az egyszerű mozzanat megerősített abban, hogy igen, én is az evangéliumi örömmel lángját örömmel és viszem, hogy továbbadjam, és nagyobb megtiszteltetésnek tartom ezt, mintha az olimpiai lángot vinném. Csodálatos kincsünk van nekünk, a gyülekezetnek – tanúsították szimbolikusan az egymás által életre hívott gyertyalángok is. Fényük beragyogta az arcokat. Az istentiszteletet koronájaként az úrvacsorai közösségben lehettünk együtt, ahogy lassanként csatlakoztak hozzánk a hajnal első fényugarai is: s szinte hallani-látni lehetett, miközben vettük az édes kalácsot és a bort: Veletek vagyok (a világ végezetéig)!

Varga Tünde

Első ESZTER-napomat (Együtt, Szeretettelben, Testmozgással Reformátusok) töltöttem Mórón, május elsején, ahol mindjárt megérkezésem kezdetén izgalmas beszélgetésbe elegyedtünk egymással. A sláger-téma a medvehagyma volt, melyből – gondolatban – hamar elkészültek az egészséges eledel, és persze,

NAPSÜTÖTTE ESZTER-NAP!

hogy a gyomrunk se maradjon üresen, közben finom medvehagymás pogácsát eszegettünk.

A reggeli áhítatra a gyönyörű kis

templomban került sor, ahol Veres Péter móri lelkipásztor beszélt azokról a megbúvó, ránk nehezedő szellemi terhekről, amelyek, hasonlóan az ezotériához, kúszhatnak be a mindennapi életünkbe.

A fotózás után a hölgyek hagymát és krumplit pucoltak széleseben, az urak pedig készítették a bográcshelyet

a paprikás krumplinak. Amint elkészültünk az alapanyagokkal, indult a vetélkedő: biblia-kvíz és páros megmérettetés. Hát igen, sokat számít, ha az emberek ismerik egymást...! A gyerekek sem tétlenkedtek: a helyi körhinta mindent felülmúlt!

Az izgalmakat az elkészült ebéd szakította meg; ami nagyon-nagyon finomra sikerült! Ezúton is köszönet érte!

Ebéd után irány Csókakő! Fel a várba, a legtetjére, onnan szét-nézés le a házakra, fákra,ombokra. A napsütésben szépen tükröződött vissza a táj. Visszafelé jövet,

hogy a meleget enyhítsük, megálltunk a helyi fagyisnál.

Azt hiszem, kicsit elfáradtunk, mire visszaértünk, de persze nem

annyira, hogy vacsora előtt ne tegyünk még egy kört Mór belvárosában. A vállalkozó kedvűek elindultak, a többiek a gyülekezeti házban pihentek.

Visszatérve a városnézésből, hat óra körül megvacsoráztuk a maradék paprikás krumplit, majd lassan elkezdtünk pakolni és készülődni hazafelé. És elindultunk...

Hogy mi tetszett legjobban? A sok beszélgetés és ismerkedés, amely igazán megkoronázta ezt a napsütötte ESZTER-napot!

Kis Gabriella

Maroshegyi Missziós Hét

Önkéntesek jelentkezését várjuk a missziós hétre!

Június 3-8-ig (H-Szo) tart majd a Maroshegyi Missziós Hét.

Lehet egy napra, vagy akár egész hétre is jelentkezni, attól függően, hogy mennyi időt tudnak a testvérek erre a szolgálatra szánni.

Felvettük a kapcsolatot az Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvánnyal (EMO), amelynek segítségével szeretnénk megszólítani a Maroshegyen élőket. Krisztushoz szeretnénk őket vezetni, valamint meghívni őket egy maroshegyi programra, amit június 9-én délután tartanánk az Imaházban. Ez egy jó lehetőség lesz a számunkra, hogy feltérképezzük azokat, akik reformátusok, és azokat is, akiknek szükségük van a továbbiakban egyfajta látogatásra vagy lelkipozásra.

Részletek:

Délelőttönként 8:30-kor találkozunk a Maroshegyi Imaházban, ahol egy áhítattal kezdenénk, majd az előző napról tartanánk beszámolót. Hétfőn ez még csak egy ismerkedési alkalom lenne. A beszámolót imaközösséggel zárunk, majd ezt követné az eligazítás, a feladatok és a szóróanyagok kiosztása.

Délben közös ebéddel folytatnánk, amely után el lehet kezdeni az utcák bejárását, a szóróanyagok és a meghívók személyes átadását, vagy ha nincs otthon senki, akkor a postaládába helyezését, és a személyes evangélizációt.

Párosával mennénk, lehetőség szerint egy gyülekezeti és egy alapítványi önkéntes. 18.00-19:00 óra kö-

zött érkeznénk vissza az Imaházhoz, ahol imaközösséggel fejeznénk be a napot.

Terveink között szerepel, hogy a meghívóval vasárnap délután 17 órára Zila Péterné Marika, a Nagyváradi téri Református Gyülekezet lelkipásztorának felelőse Kapcsolataink című előadására és Paulikovics Pál gitárművész koncertjére hívogatnánk az embereket, amely 18:30-kor fog kezdődni.

Kérem a Testvéreket, hogy továbbra is hordozzák imádságban a Maroshegyi Missziós Hét ügyét, és hogy Isten nyissa meg az emberek szívét az evangélium befogadására!

Elérhetőség:

Ujvári Sándor Csaba

e-mail: ujvari.sandor@albaref.hu

tel.: +36 30 366 2156

ISMÉT TÁBOR – VALAMENNYI GENERÁCIÓNAK! Felsőtárkány, 2013. július 21-től 27-ig

Minden generációt nagy szeretettel hívunk és várunk idei gyülekezeti nagytáborunkba! Az egymásra találás, a lelki épülés és a pihenés mellett közös játékok és kirándulások gazdagítják majd az együttlétünket. Ha Isten segít, a Bükk fennsíkot, Lillafüredet és a híres miskolci Deszka-templomot is felkeressük.

Ha valaki anyagi gondok miatt nem tudna jelentkezni, kérjük, jelezze. Megpróbálunk közös összefogással segíteni: pénzihiány miatt senki ne maradjon le lelki kincsekről!

Az idén konfirmáltakat külön is nagy szeretettel hívjuk és várjuk! Ha a szülők kérik, a gyerekcsoport tagjainak felajánljuk az 50%-os mérséklésű részvételi díjat.

Jelentkezés a táborba: Június 9–16–23, vasárnap 9:00-tól 12:00-ig a Gyülekezeti Központban. Kérjük, hogy ne csak az utolsó

alkalmon legyen jelentkezés! (Ha a jelentkezési lapokat a gyülekezet-részek presbiterei, illetve az óvodánkban és az iskolánkban egy-egy pedagógus felelősen kezeli és a részvételi díjakat összegyűjti, akkor ott is lehet jelentkezni. Ennek szervezése folyamatban van.)

A részvételi díjak (a tavalyi árakon maradvá) 2013. július 21-én, vasárnap vacsorától július 27-én, szombaton reggeliig (6 éjszaka, teljes ellátással) a következőképpen alakulnak:

– **Hotelben: 28.700 Ft** (2 csillagos hotelépület, összesen 115 férőhely; 2–3 ágyas szobák);

– **Üdülőházban: 27.350 Ft** (földszintes kőépületek, szobánként fürdőszoba; összesen 116 hely; 2–5 ágyas szobák);

– **Turistaházban: 19.600 Ft** (közös fürdőszoba; összesen 44 hely; 2 ágyas szobák).

– **Sátorozva** (korlátozott létszám-ban) a 6 éjszaka teljes ellátással 16.800 forintba kerül.

3 éves korig mindenütt ingyenes, 6 éves korig 50%-os mérséklésű a részvételi díj.

A részvételi díjat vagy annak hátralékát **Szép kártyával is** lehet majd rendezni az üdülő recepcióján. Egyéb tudnivalók: www.albaref.hu/ taborok, illetve a Békesség hűsvéti számában.

Imádkozunk rendszeresen a hét áldásaiért! Higgyük, hogy vezérigénké és erőforrásunkká lesz: **„Megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban.”** (Ef. 1,3)

– Ne feledjük: táborozni jó, különösen, ha ott van minden generáció!

*A szervezők nevében:
Somogyi László lelkipásztor*

DUNAALMÁSI SZOLGÁLAT

Minden hónap első szombatján a gyülekezetünk tagjaival szolgálni megyünk a Dunaalmási Református Szeretetház Fogyműködés Ápoló-Gondozó Otthonába.

Nagy öröm számunkra, hogy kisebb-nagyobb dolgokban segíthetünk, legyenek azok bármineműek. Korábban a felújított konyha folyosóit, annak csempéit, ablakokat, ajtókat, az öltöző szekrényeit és a lépcsőt takarítottuk le. Május 3-án több láda almát válogattunk, hámoztunk és szeleteltünk fel, retket

pucoltunk, nagy mennyiségű kiflit és zsemlet vágunk kockára, és salátákat mostunk meg.

A szolgálat végeztével felmentünk

az otthon lakóihoz, akik már nagyon vártak bennünket. Előzőleg már bemutattak nekünk egy táncot, legutóbb pedig egy görög táncal készültek. Kedvességüket süteménnyel köszöntöttük meg. Ígéretük szerint minden hónapban bemutatnak nekünk egy táncot a repertoárjukból.

Elbúcsúzva tőlük örömmel indultunk vissza Székesfehérvárra, és már alig várjuk a következő hónapi szolgálatot és találkozást.

Ujvári Sándor Csaba

KÖNYVAJÁNLÓ

A Szabadság Krisztusban Tanítványképző Tanfolyam célja, hogy segítsen minden keresztyén embernek rendezni a megoldatlan személyes és szellemi konfliktusait úgy, hogy őszinte bűnbánatot tart és megtér. Ezután sokkal könnyebben megértik, hogy kivé váltak Krisztusban és – a tapasztalatok szerint – sokkal gyorsabb tempóban haladnak az éretté válás útján, mint ahogy azt korábban lehetségesnek tartották.

(Forrás: <http://szabadsagkrisztusban.hu/>)

Berze János

A **Mikulás Cukrászda** előző lapszámunkban meghirdetett húsvéti játékának nyertesei:

Berze Csanád
Klettlinger Kornélia
Simon Antalné

Gratulálunk a nyerteseknek!

Hazánkban szervez konferenciát a Nemzetközi Vasutas Misszió (IRM).

Időpont: 2013. augusztus 1–8.

Helyszín: Balatonszárszó, a Református Egyház SDG Konferencia Központja.

A hét mottója: *"Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz"* (Zsid.13,8). A hét folyamán vasúti szakmai előadások, keresztyén biztonyságtételek hangzanak el. Sor kerül a tagszervezetek bemutatkozására is.

Minden kedves vasutast és érdeklődőt szeretettel várnak!

Részletesebben:

www.railway-mission.eu

Április 21-én megbeszélést tartott gyülekezetünk Testvérkapcsolati Munkaközössége. Visszatekintett az elmúlt év eseményeire, illetve áttekintette a 2013-as év lehetőségeit. Idén is szeretnénk ápolni és fejleszteni külföldi kapcsolatainkat valamennyi irányban: Kárpátalja, Erdély, Délvidék, Felvidék. Kérjük azon kedves gyülekezeti tagjainkat, akik külföldi kötődésűek, hogy jelezzék ezt munkaközösségünk felé. Kirándulásaik, üdüléseik során vegyék igénybe az olcsó és megfelelő színvonalú egyházi szállásokat (lsd: www.reformatus.ro; www.reformata.sk; www.szrke.com; www.reformatus.com.ua stb.)

Németh Kornél

ANGOL ÉS BIBLIAI NAPKÖZIS TÁBOR

7-14 éves korosztálynak

IDŐPONT:
2013. július 15-19.
naponta 8-16 óráig
(17 óráig gyerekelügyeletet biztosítunk!)

HELYSZÍN:
Munkácsy Mihány Általános Iskola
Székesfehérvár, Munkácsy M. u. 10.

MIÉRT JÓ AZ ANGOL TÁBOR?

A nyári szünethez jár egy jó tábor is!
Legyen egy hely a szünetben is, ahol csak jót tanulhatnak
A gyermekek értelmesen töltik el a nyarat, ha a szülők még dolgoznak
A táborozók angol nyelvtudásukat játékos formában, anyanyelvű tanárok segítségével fejleszthetik és gyakorolják
Mindeközben megismerhetik a Biblia legfontosabb üzeneteit

RÉSZVÉTELI DÍJ:
13. 500.- Ft/fő + 500 Ft/fő/nap ebéd
Testvéreknek kedvezményt adunk!
(Az egyik gyermek alapdíjából 50%-ot elengedünk!)

Az alapdíj a költségek mellett tartalmazza a napi tízórait és uzsonnát is!

JELENTKEZÉS ÉS INFORMÁCIÓ:

- www.albaref.hu
- A Talantum iskolában az osztályfőnököknél
- e-mailen: berze.janos@gmail.com
- Mobilon: Berze János 30/676-3570
- A Református Lelkészi Hivatalban 22/312-785

Együttműködő partnerünk a Szentírás Szövetség!
www.szentirasszovetseg.net

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 18:00 Istentisztelet
 Ünnepeken és a hónap utolsó vasárnapján délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő:

16:30 Szervedélybetegségből szabadulást keresők és azokat segítők összejevetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18.00 Presbiteri bibliaóra
 harmadik: 18:00 Keresztelői előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18.00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliaórája

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisífi)

Péntek: 18:00 Tanítványként Élni a Gyülekezetben (TÉGY)

Péntek: 19:00 Fiala nők köre

Páratlan héten pénteken, páros héten szombaton:

19:00 Aktívifé

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok, illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 3. péntekjén: 19:00 Futó kockák klubja

Minden hó második szombatján: 14:00 Páratlan páros (házasság gondozás)

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az Imaházban

Kéthetente szerdán: 17:00 Bibliaóra az Imaházban

Kéthetente szombaton: 18:00 Házi Bibliaóra

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet

Szerda: 18:00 Biblia-kör

Hivatali órák: szerda 16.00-18.00

Urnatemető nyitva a téli időszámítás alatt:

szerda, péntek: 16-18, vasárnap: 9-12

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközösségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Ujvári Sándor Csaba, Varga Tünde beosztott lelkészek

Fehérvári Dávid egyetemi lelkész

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár Széchenyi u. 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai, s és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az Szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolaitikar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközösségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományait, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István